gz plures cum Scoto, Dur. Alber. et alijs apud Vaz. d. 87. c 1. et Suar. d. 26 sect 2. vbi vide. Hi opinant ei summaz simplicer etz p ordem ad ppam absolutaz Dei, quatenz gra Xi nulli vnse augmti intensiui capax sit, et infinita simpliciter vel 3 gradz intensiue. vt Scotz et alii. Et si finita attingit tm tuz vltm 3 gre quez amplior intensiue gradz nr ponibilis vt putat Dur. Meliz tm reliq Theologi (Silco) finitam credunt gram Xi vt sect. 2. et de se nr summaz sed augmti capacem de pa absoluta. Tum ex ei repugnat assumpti simpliciter in actu cathegorematice, supposito, tuz etz speciatim ex repugnat speali in gra habituali, cui z entia est essentialiter participem nr natz quez cum infinita sit absolute numz possit tam exacte participari. vt amplioz nequeat participari p ulteriorez gradum gre habitualis. Unde huic nullz trus valeat assignari.

Ita gra habitualis Xi D. nr est summa intrinsece et 3ce, nr in summa extrince, quatenz polla creata ordinata pot pervenire ad eum gradum gre, quo Xs par existat vt definitum est a Clem. 5. Clementina de summa Sanctissima Trinitate Sed 3 cumulose ois gre cteroz, et quet gras Xi in vita certitudinaliter fidem. Imendat a max dignitez Xi D. et hoc in cteros sanctos hoes et angelos longo intervallo superare, et Deipare Mri post sentat recedit cum Suar. 3 p. to. 1 d. 48. s. 4. Valet ibi gr. de sanctitate Verg. 5. Et quia. et Vaz. etz ibi d. 119 n. 2. addens et in sept anom sanctis 3 ei, az tanta gra cumulata fuisse, quz religioz sanctitez vel longe pierit.

Gratia Xi habitualis est finita in ee entis. sed infinita in ee gratie quadz ratione.

1a pars cois apud cteros et nouos Theologos hisce 10 cum S. Tho sola implicat infinitu cathegorematici in actu quidem pot, quz sit subsistat 3gruentiqe in Xo D. obez eximiaz excellentiz pfecti et vere rari gram infinitaz 3 intensiue. 2a pars multimodis explicat placet mihi d infinitaz in ee gre, nr gre, sed moraliter inf

ut

maximum principiz pnus habitz opez infiniti valoris et deinde quatenz ex infinita dignitate psone in quae accrescit illi creaturae quedam dignitas extrinseca sanctitatis, phicaz aliam infinitudinem in gra habituali Xi intrinsecam nr capio, si semel in e entis ista sit finita, cum repugnet aliqd ee infinitu 3 spatiu generice et finitu 3 specifice. s. individuale, sigdez hzepata ag rei sic ne idem

Sect. 4a qualis sit gra habitualis Xi D. an ei eidem specieiz cum gratia aliorz?

Videt spes differat ab oi gra pure creata ex sent S. Tho. ar. 11. adz in hze verba mine, potentis pvenire ad quantitatem maioris in his quz hent eam oiz rais quantitatem, sed gra alterius hois sparat ad gram Xi sit quz dam virtus particularis ad vitez: Unde et virtus ignis quz cumq crescat nr pot adequare virtutem solis. ita gra alterius hois quz cumq crescat nr pot adequari gras Xi. Et gra Xi et alterius rais aliog pot adequari. Et ex eo nr pot subtaa habitu adequari a corporea finiti alterius spei longe superiori. Formalis gra Xi centralis est cap stinens eminenter reliquor gras. Deinde et principiz meriti infiniti, qn et infinita in ee gre, agz vbi longe dictat ois gra pure creata et gra Xi et alterius spei spes hze et silia docet. hic ar. 11. et ad hoc Scot. Med. et quos sele 1 et 2, Nazari, Guerr. 3. notab. 2. et alii Thom. Bisariaz medicantes gras Xi eno in 3 entiaz gre et sic est eiz dez speciei cum gra aliorz alio modo 3 realem in endi in subo et hoc pacto spes differt a gra vt sic habet gra dicut S. Tho. et oia alia attributa in gram 3 nuy adducta. coptat docet. exemplo caloris g sue in igne sit sue in aere, sue in mixtis retinet eandez entiaz caloris. Ubi, quo ad in endi in subo participat diversaz rueiz spei in igne vti innati subo. vbi adequat ab eodem igne. et nr limitate sed plene heti, in aere in aut in mixtis vt limitate possibilis nr hic in capite et in qua natz est heri, et ita hit in endi diversu

Sed nr lomin cois Recor, et Thomas opinio tenenda est posita in duobo, I gra Xi phice sideranda et quo ad entiaz et quo ad eem in realez et phicuz endi in

subo

Tr. x. disp. 2. de Gratia Christi

n differt spēe a gra pura creat. & moralit differt spēe ex vnit. ad grāz vnionis vnde capit excessus dignitatem moralez quare dr gratuitis, capitis, et prin pijz z meren h alijs infinite, quo explata et efficacia manet sufficiens extrema hic pars mra assert. ex qq opt colligr. si naa Xi hum modo relinquerr a Verbo p data eadem gra habituali ipsaz haburaz ed gratz oib9 modis assimilem gre esserr, ut fere denu andaz illis oib9 attribuis, qq modo gra habitualis Xi exor nat ex ordine vnionis ad Verbuz, vt tenet Vincenti dl gra X. fol. 1230. & resp resolut. et & dico vlt. Albarell disp. 31. n 7 et 8. Cab. ar 9 disp 2. n 9 et sequentib9 Suar 9 ar 11 ment. & 3 arg 3. Vasq disp 47. n 14. quanuis videat p barem & Laret. sed p bat ex pte quatenz ait gratz Xi et nram nō differre spēe quo ad spēem. addit Vasq differre quo ad m spandi immobilit a regula rais. q d'cor oib9 beatis. at hoc extrem cuz d gratz ja vb parr mra, et cois assert ea colliguet q Deus q gratz habitualez d caput nri et ea exemplaris mra sanctitatis cui assimilamur oes a illud ad Rom. 8. qformesse ri imag filii sui assimilao. a. vnē ea d, quz ii cigdez rais maxime si p fecta s. vt in frenti. Formal rāe in Xo Deo et religo beatis vis beatz ii cigdez rais specifica q et gratz gratia. d'rādix et semen gloriz a illud Ioan. 4. fit aqua pb ego do boi. n. d'rādix et semen gloriz a illud Ioan. 4. fit aqua pb ego do boi fiet in eo fons aquz salientis in vitaz ętnaz. q accipiendus d Xi gra habituali obtenuat bene malo nat, ibi, radicā a. attem perat. et p portionat germen. Dicer vis beatz Xi et alior, spēe differunt, q et gratz unde procedunt. d de facto n differunt spēe vt suppono. l. si differunt, sic se hent vis beatz alior, int se vt visio beata Xi ad vis alior. Dicer item saltz de pot absoluta differre pōt vis beatz. q et gratz habituales inter, pōt tz differre de pot absoluto. Vincenti 9 Cab. et Vazquez 9 notabili 1. negant in gra habituali. rdez orig dicturi de vis conib9. Ego a. nego de facto diuersitez specificaz intrinsecaz

n curans modo p dam absolutaz. de quo alibi.

In ordine quo ad m eundi in verbo n d'ex vnionis essentiale discrimen in gra Xi et pura creat p accessum q dimissa a V.D. humanite Xi diuinitz cum radez gra habituali retenta p n hit, p. cal dubio retineret ipsa gra eadez informans et eundez m eundi in suo subo adequato et p mo ide humanite quem ad m eo carnu opaes Xi gs ad m infrandi is subuz. Vg. voluntatez eodem modo se herent p hicez q modo ea vnoe. ad V. totuz morale d totuz extrinseuz et ipsi modo adhirendi p extrincam denoatz quemlibet gre habitualis et inhirentiz. ipsi q ea vnoe ad Verbuz quare si accidit gratz Xi iuncta ad vnionez Verbi, ric ei dez accidit et naale subuz ipsaz humanitez, qui subuz vnioni d V. unde, gra habitualis in Xo hui ed gratz cap. et ed in Xo. et in naalib subo. et q d ipsi unito sed p portiuz d p opinione aria. nec debitat exemplez calo ris et ignis aeris et mixti; et similia, naz subi p mia q d quantitas in sent d Tho. et sic q qualit se hit in trince in ob9 etz quo ad m eundi in subo, mutance in p extrince fatear diuersitez in modo eundi ria formal substaalis, ignis aeris, vel mixti, ad qq. l. disponit vt puia dispō h intro ductaz seruat. l. alio m se hit bene aut male disponens subuz et proportiuz, qq in his extrincam et phice extrinseuz d naalit in nro genere. qq. videratis attente quz ex aduerso oppo nunt facile explanant.

Sect 3. qualit se heat in Xo

gra habitualis ad gratiaz vnionis

Suppono vt certuz de fide ordine diuinis humanitez Xi D. n praetisse gratiaz Deo ante vnionez et assumptā a V D p ipsa q ex fidez humanitas Xi num qs caruit in priori p assumptā. Suppono deinde fieri n pōt vt gra habitualis alio s naali et phica disposo ad gratiaz vnionis p se gratis n is ita oneaz vnit n, vt exmaa rel et naali adquantitas qui habitualis

sequat grã vnionis vt in naalib⁹ calore vt & fragionis et in
cognaalib⁹ omn⁹ p charitem effectu subiectu fra subficiais a qo ex
Scta. sc. 4 c 4. aliogoi hem⁹ graz habituales ea naa rei deberr as
sumpto adei p̃sonale V. tuã inperti subit⁹ i. an gra hab⁹
tuales in Xo fuerit dispa puia ad grãz vnionis soluz ex quad
daz ygruata, qua secuent n̄ assumi naaz humã a V. nisi forna
tam grã habituali. Q quarae, quo vi ꝙcũ genere grã hab⁹
tualis ad grãz vnionis fuerit subsequuta.

Inter ꝙ existimo Bonauã in 3. dist. 13. et alios bi
grãz habituales in Xo imo subsequutas dgrãz vnionis, et nullam
fuisse, vt docet S. Tho. pãsim. max hic, ꝙ 7. ar 13. Vbi Thom⁹
et Scot ꝙ in 3. dist. 13. ꝙ 2. vbi Scotus, ex illo Isan. 1. Vidim⁹
glam eius glam quasi vnigeniti plenum grãz et veritatis. Vbi pã
nat 3 grz habitualis refert suam in excellãs filiãs Dei p
sanctitem vnionis, et ex hac rat grã habitualis tuã ordinat
ad bene operandum, et operãs supponitur, vt tuã tuã ꝙ vie ornat, et
effecto accidalis ru naalib⁹ et ea naa rei ꝙ potentiãs rei in
subiectã et suppositi, et oppositus ordinat agerr ppotero ꝙ prie in
Xo D. gra vnionis statuens suppositus, cuius sunt operãs efficiens et
plens subsistalis, qs gra habituales ornans accidalis suppositus
ei ꝙ conseruens vltimã virtus operãdi.

Hic plane defabor ea naa rei phant rezta euenisse, naz
de pa absoluta vi dubium, qa reclamantib⁹, multis, opponitum
fuerit possibile inuerso ordine nati, qui duo parte vigoz. 3 in in
tumor vt inuelio subsistens cuius naa, qs vnio accidentuis cuius ea
nil vetat cum ordo immutari a Deo, in quo nil cogit negare so
tuisse Deus prius infundere grãz habitualez et gloz assistoppo
aut filiais naalis, ex assu prudenter affiliat naali et adoptiua
quo in defacto donata Xo D. gra habitualis. Vnde, quamuis
naturam Xi Dni. (cor thomarrang) existeret exista increata V.
ꝙ prohibet n̄ accepe illam exista V. nisi prius ornaretur gra
habituali. Vnde rectius subsistentez ꝙ subsistãs D. ac tandez
Q ei dez existãs vt gratia adiuuans existentez, suadente, vt loquunt
Thom⁹

In Q asseren
dum

gram habitualez phice et efficiente n̄ emanare a gra vnionis, qa hoc n̄ est phice operatiua gn prius et adoptem et ab tutis supponi possit, supponat alius a phice operãs, ꝙ oreger vt naalis pprietas, i., vt alii loquunt, sequens dispõ ad grãz vnionis ꝙducta a solo Deo. id exigit naturã gra vnionis, quemadm in via S. Tho. spes illegibilis ꝙ Angelo naales, ei ꝙs debent vt pprietes. quamuis a solo Deo fiant. Aduerte grãz habituales naalit exigi a gra vnionis, quamuis ea gra habitualis desiderat gra vnionis, quemadm alios cognaalis naalit petit ꝙ dire a pea entali naali, cuius hgi se n̄ petat altius cognaales, naz ꝙ gra habitualis Xi D. vt vidimus, nil precedens ei cuius naa. Vnde n̄ humanitas Xi redemptiua a V. precedens sua grã habituali, hgi n̄ est violenta, et in statu gnali est a modo humanitas Xi in statu gnali n̄ deret apponi gra habitualis.

Sect. Vltima de Virtutib⁹ ac donis gratiam Xi habitualem comitantib⁹

Ne dicam officio meo et auditor⁹ vestro pumegre et tradi, spendio ꝙs tringaz, quz iam due de virtutib⁹ ac donis, quz gratiã Xi comitant ꝙ le no serem diserendi ad alia festinamus hic, tradi, quz me audire pie gent Magistro.

Inter Theologicas virtutes opt et i charitas virtutuz parens et fra, in patria manens Xi daz decoraint abunde, de hoc ambigat nullo, dubio, potis, de re accidi, et qdem de facto alienigena a Xo Beato habitus et actus obscuri fidei. vt ex eligo beatis planum est, cum euacuet ꝙ ex p et imperfectu i venient ꝙ perfectu i tertiat Paul. 1. ad Cor. 13. Deinde deus Xo Dno, et habituz spes gratiales assis credulitatis, ex eo stat, ꝙ ipse nunqs potuit ei in absoluta ꝓpria animi ad credendum Deo, et si potuerit ei in donata, i de, si opꝓ fuisset credere Deo, et positus in mea potestate habent credere ad quez adhuc et rites sufficient auxilia cognaalia, suggluent habitꝰ ꝙ max si opt ad ꝙ absolutos.

De habitu spei Duns apud Theologos mai scestao. Suar. ꝓbat cuius in Xo ea obiz trius ide glas corporis, qm et ea exiuum quantuz ad fruitis et gaudiuz spei de bono desiderato.

Vers. d. 43. c. 2. ante resurrect. admisit in X° solaz absq; fruit. corporis. S. Tho. et Tham. coit. habitus et ogenandi absq; fruit. videns rite gesse a X° D°. Iga eidem differet. uq; S. Tho. habuerim fruit. et oem absq; obsq; torum et virq; virq; obsq; ea desiderio beatitud. entialis, cui, expers fuit X^us D^9. eam p fidei possidens, et hoc solum intendit ni fallor S. Tho. Inulto dixi obsq; ea desiderio beatitud. entialis, repugnat X^us desiderasse filaq; entialem qs quidebat assequi, et ex eo fine, ac desiderio alia operare sibi vel alteri, ea alio ac fine ac desiderio potuisse X^s desiderare sibi gloriam corp. et alia entia eam gloriaq; ita affu ocupied regna li, et n solo affu charitatis, ex eo videt manifestuq; quo modo desiderium nat. het impossibile cum statu beatitud., et p fidei possidens sibi fruit primarii. Vide hic affuse sit fruit Theologi, et post eum ponendo habitu vacat examinare, pendet n. ea not obscurit fruit, q alteri, de loco.

Nouq habuisse aag X° D. virtutes cognatales moraliq; et infusas, et naales paccidentes infusas intrepide asserendo, et n. et Adam habuit rect, a Deo creat, q ei subtio Adamo X esteroq; caput. nag, q. hec. s. naalia animam grat. l. d. ipsum bene modis obq; quas ag. vt naalis, l. cognatales opens. De habitu fruit. speciatim dubitao, an fuerit in X° D°? Suarez disp. 4. sect. 5. Molina et S. quocirca: et sect. 10. Navarr et disp. 19 sect. 1. dubitari, fatet in X° D. habitus fruit. et idem sub not. denominat. fruit. et p vt efficientem absq; retractat di. et operandi p eorum pec. redq; vt efficientem absq; exp. fuit. operandi alienam iniuriam irrogatq; Deo. Hoc latius cognatis tract. de Incarn. et de pgnit. Vbi ostendi abunde adequatus pent. mun. sistere, invertractando et operando op. prio delicto. q cum X° D° repugnet repugnat simul et habitus fruit.

Preterea cup. D. X. Spus S. dona abunde regenisse clamat Isai. c. 11. et requiescet sup eum Spus Dni. speciatim, q in meo timoris bono apparet difficultas. Ingressa mea sent. fuisse alienum a X° D°. donum timoris vt sonat absolutaq; et efficacem fugam pec. possibilis imminentis. q absolute et simpliciter fuit possibile X° D. pec. ex suppos voluntatis ad V. et assistentiae nec X° potuit imminere, quo ture existimo ex suppos. diuq; revelatis facte alicui de sua predestinat aut reprobat. repose absolute. l. sperare salutem, l. timere interitum damnat. ex tali suppos iam impossibile, quia Deum principia sufficientia ad possibilitatem. hoc etiam ture n potuit humanitas X° D. absolute timere dissolut. sue voluntatis ad V. et pec. possibile ex tali dissolut. q ex Dei amici facta, impossibilis simpliciter. fuit. a. in X° donum timoris filialis, vt sonat affectum maxe reverentialem subiectionis creati ad creatorem, q ni alienum, nay assumptum ad ea maxe ventanea.

Postremo X° D. fuisse epheta gen. vere legata obscuritate script. prolamat testante D° ecclesiast. q. Sant Theologi coit. dum ex exp X^us exstitit viator

Disp. Tertia de Gratia cap. 9a
X^us Dnus gre fulget.

Postremam gratiam qua X° D. venerant Theologi explat S. Tho. q. 8. et recte ibi, et hic 2 cap. de qua tria preribus indagabo (religiosa minores mom, et quis gre facile nanciscet). 1° quis sit fons et caput X° caput religionis, 2° ad quos se extendat interior influxus, cap. sequens. X°. 3° an dignitas cap. p eternum influxum gre. ita sit pria X° Dno. vt nequeat purus creat. evenire.

Sectio 1 quis nam sit fons atq; caput X° caput religionis?

Fide sanctus est X° et ait hoc est caput religionis p unionem suam gre ad Ephes. 1. ipsum dedit caput sup oia ecclesiam et cap. 4. veritatem. a. facientes in charitate crescam. in illo p oia, q est caput X°. Ad Colos. 1. X^us vocat caput eccles membra illig quatenq vt sept Trident. 6 ref. c. 16. Alle ipse X^us seq tangq caput in membra, et tangq vitis palmites. in ipsos iustificatos vigt virtutem influit p qs (Ioh. 15. cap.) cum eisq inimici propt nimiam charitatem qua dilexit nos sua sanc

in ligno crucis nobis substificauit meruit et nobis Deo Patri satisfecit. 2. Ex catholica fide nobis proponit Xs art^lum. videl caput mortale nostri, q ex S. Tho. ar. 1. intribus scribit ex hum. cap. Iudea similitud. i rat. ord. 2. vt caput membris Xi geminet esseris sanctitate. 3. gra effect. habit. Xi D. pleni, tota gratia et ipius bonis in ord. ad finem cui ipsa alios, vt caput pleni, viget fundendis nobis vim. 3. postem vel influxu, quatenus vt caput esseris membris vigorem influit sic et Xs dona gra in alios cumulate derivat, quo de ipis ait ne cessiant plenitud.

Sed in. an Xs D. vta set caput ecclesiae. vt etz membrorum ecclesiae spellari valeat. quae t. Vas. disp. 3. s. refugit Xs vocari membrum ecclesiae, q ait Paul. 1. ad Cor. 12. dicit. vos estis corpus Xi et membra de membro. Rec. vas. 1. In greco sic habet. vos estis membra de corpore de in integra ecclesia. 2. h. de membro n referri ad Xm sed ad ipsum Paulum, ide estis membra de meipso ecclesiae membro, q p tuam vos genuit Xs. Aliter cum eliam. disp. 13. sect. 1. animaduertentes caposcit S. Tho. referentis illud de membro in Xo D. n formidare ipsum appellare membrum ecclesiae, l. q rectius Dei membrum. Illud ad Rom. 7. Ocia n. vta si vos a. Xo. Xo Dei l. q. Laxiori vocabulo membrum corporis illud censet q integrat corpus, vt pars ipius dicente Paulo 1. cia a. membra corporis cum sint multa vnus tm corpus: corpus q. a. capitat vt nobiliore parte. Meliming audienti q mitto de gendi modum p. suo arbitratu.

His ad notatis inuestigo fram. qua Xus Dnus ecclesiae religiosos, n qdem p externam gubernat. l. interna spualem influxu, quom alios a Xo fluent et caput ecclesiae sed vt inquit S. Tho. p interim influxum gre. vz merendo impetrando alios sanctificam, vt dona gre, exercendo culpis plene satisfaciendo Deo Patri vt ait dixit Fr. Placet optimo S. Tho. ar. 5. suo sale mox videnda, vz de gra habituali Ihu in Xo

munere

exeq et ipsum fratres sanctificare et simul et principium et fram alios sanctificandi effice. vz meritio et satisfactionis. q. vta velim accipias. n quam sola structuat caput, sed vt sociata gre vnionis, et capiens ab illa moralitatem, qua potest efficiunt refundi in alios, etenim cor est caput alios, quo est idoneum principium influendi in alios dona gre, sanctitatis suae passionis merites. vt ait Trid. at gra habitualis suscipitat in Xo D. n sola cum vt in eadem mis cum nostra, sed pot associata gratis vnois, q vt sic pitat in Xi mun et caem cap. que et si vera n tm dimentirem affirmanti gram cap que coalescere ex gra vnois et gra habituali, imo vt cum ex sola gra vnionis, q hic sufficit ad meritum proportionatu. vt dixi disp. 2. sect. 1. vel vt dixi disp. 2. sect. 1. gra habitualis necessario fuit Xo Dno ad meritus undequaq directe et indirecte proportionatus, ideo absolute gra habitualis n est excludenda a structura cap ipsius et modis oibus absoluti in Xo.

Sect. 2a ad quae se extendat influxus capitis Xi?

In primis n se extendit ad res ecclesiae aabas et vita carentes subditi gubernari Dei, tum q immediatori Theologia S. Tho. Xus D. n fuit destinatus creaturarum, nisi ad summum dignitatem et principatum Paul. ad Colos. 1. Primogenitus omnis creaturae. ea ponem Ancel. Hugon. et Petri Sardicens. apud Cornel. a Lapide. ibi. q vniuersa haec mundi extructura n est ea meritis Xi sed solo ordine gre innatum vt ipsi quis Verbo docet Thus. mad eq. 90. et 95. excludens ibi. n venit Xus vt dominus sed vt sanctus ac boni exemplum quippe q ipse nram salutem descendit de cis vt liberaremur a culpis. n vt creaturemur. Idcirco influxus gre ea Xi vt cap. n est in creaturas tamquam media ei humanitate salutas a Deo aut seruatas, vt somniarunt quidam apud Vas. disp. 61. c. 2. Deinde ea Xi influendi virtus damnatis non Dei, q vt a via et tro salutis exterres sic a Xo mediatore alienis

et ab ea

ecclesia cui q̃ dum taxat Xᵘˢ caput ēt ꝑdicat scriptᵃ q̃ alteror q̃ ē in via, l. in tro salutis caput ē Xᵖˢ viatoro n. cunctis au xiliat ad salutem, l. efficaer vt ꝑdestinatis, l. sufficiens vt reꝑbis vitq vt dixi tract. de ꝑdestin. Beatis vtdem hoibus caput ē Xᵘˢ qq̃ donat ad suū statuq neces. Quęris q̃ de angelis beatis? Si Xᵘˢ Dᵒ q̃ ante angelos fuit ꝑdesti nat q et beatis angelis q fuit ipse ad graz et glaz eentiale si post et ꝑ ipsum peccᵗᵒ originali, vt ego reor cuq S. Tho. et suo loco ostendi ꝑ dubio Xᵘˢ Dᵒ q vt fuit caput An gelorū ad dona grę et gloriq antialis, ꝛ̃ idem ēis vnde ēr a Xᵒ D. ꝑ dicta grę et gloriq benefᵃ ꝓuisa ēs a Deo ꝛ̃ ē tm cum Angeli oes beati sub ecclesiq gremio sint cui q a Deo Xᵘˢ statuq ē caput ꝛ̃ ē membra Xᵗⁱ q dē influaus grę et glę eentialis. vt angt S. Tho. ar 4. et cuq plerię Theologi sed ꝑ ꝓ dazᵗᵒ coicatᵗᵒ alicuiq gaudii acci dalis, et quar dam illustratᵗᵒ de reb⁹ abditis occultis ꝓ in Xᵗⁱ merita susceptaq referunt Angeli. vt testat cuq aliis Vas. in ꝑ dq. c 6. quo circa Xᵗⁱ dominatui sub dunt. vt pulchre docet Dionisq de cęlesti hyerarc. c 7. et S. Tho. deserit. q 79 ar 9 ad 93 et infra q 99 ar 6. corp. videant Deores hic.

Sedᵒ 3. ꝛ̃ ēt caput aliorq ꝑ inteꝛnuq influxum grę q̃ a sit ꝓ ꝑ ximuq Xᵛ. vt nec diuinaq posset ꝛuenire ꝙ pure creaturę ꝙ

Interną grę influxuq quo Xᵘˢ D. ecclesię caput enricat ꝓ aliis hoibq ineo maxᵉ initio ea Trid. ses 6. c 7. vt sanctis ꝑ sua nobis iustificaem meruerit, Deoq Patrī ꝓ nobis abunde satisfecerit. ipse n. ꝓ nobis peccᵗᵒ idē suā hostiam faciens peccᵗᵒ nr̄a fecit, quę nr̄a rapuit exoluens. hoeq modo solq Xᵘˢ Dᵒ nostri statuq ē caput a Deo, vt in eo vno ac cessum haberemq ad Deum Patrem, vt docet script. qua ꝓꝑ ea naa grā de facto ac de lege ordinata Dei nulla pura ma gistralibet gratia et sanctis fulcta potᵉ ēt caput aliorq

ꝙ int

interną influaus grę q̃ ō digne merendo eis q̃ sanctificaęq. l. et ꝑ fecte satisfaciendo ꝙ eor culpa mor tali Deo Patrī. ꝙ culpa naraq nr̄ potq ꝙ pęna temporali a potē satisfacere, tag ꝙ suo q̃ mortuo soluente pe nas in purg. vt in 2 sesso ē apud oes Theologos. tag eo deuotēt suscepta hīi. ꝛ̃ de pura absoluta Dei pot pura creat Angeli. l. hoo, et caput aliorq q̃ merendo eis grā Dei, et satisfaciendo ei ꝙ eor culpa mortali

Ampliq expendo q̃ punctuq

Dum Theologi coueꝛ cum S. Tho. hac 3 ꝑ. q 1. ar 2. longa dil. diuicę incarnaę necessitatem ꝑpendunt. vt innotescat qꝑ fuerit mundo necessᵃʳⁱᵘˢ Xᵘˢ Dᵒ q̃ expiandis culpis mortalium exacto rigore iust. tm. l. saltem ea ō digna satisfacti et merito copiose di fucant, q̃ ꝛ valeat, l. nr̄ valeat ad eum finem. hoo nr̄ Dᵒ de quo eo loco late disserū. Primum in genti suscepti hīi scꝑ ex plare breuī. ꝛ̃ diuinaq hoo puro sancto et innocente pro ea put alios ꝓ inteꝛnum influaus grę eam illis merendo et simul remissᵗᵒ pec mortalis, et vt appareat amplioq q̃ punctum.

Aduerte 1 mo eo remissᵗᵒ de pura creat extra statuq grę et iustę, quę. l. existat in pecᵗᵒ mortali. quom nec sibi, ne dum aliis valet mereri gram et libertez de culpa mortali, nisi ad ram mum de 2 gruo p actuq strictę charitę ꝓ fectuq. l. et existat in naa negatiue sc̄hente rem grā et pecᵗᵒ q̃ suis elevata auxilio supnali eliciat actuq fermentis charitatis, q̃ co stata nr̄ ē idonea ō digno merito grę et glę sibi et aliis. vt colligit ex ꝓ babilior et net sent statum grę deridemans ad raem merendi de digno ꝛ̃ grę et glę. id innuente Trid. ses 6. can 32. et hoc ꝓ positum nr̄ ē omo improbabile, q̃ cuq aliis tuet Ragus. hic d 124 dt. ꝑ 4. addend ꝑ 6. ꝛ̃ hoo ēt in pecᵗᵒ mortali si invalice ret actuq supnalem ꝓ q̃ illuq de iust alteri merendi ad grā q̃ ingentem licet difficultem, de qua suo loco ex tract. de merito q̃ ꝛcedit q̃ in hoc puro iusto et amico Dei

Aduerte 2 do cuq eodez Rag. ꝑ 1. nulla virtute qua, hoēm ꝙ ad q̃ mere naaliter attento ipsor valore ꝓ prie ꝓ ꝓ ꝓ ꝓ aut ali

de sdigno mereri gram et remiss pec mortalis. cum actus hi semp sint imp portionati tanto pmio, nisi eis accrescat alia dignitas moralis, ex charitis. l. alteri, supnaali virtutis impio et assctio, vt ostendi et de merito ex huj maa sed spiritu actus an. xpi D. heant valorem infinite meritorius ex prona Voi, et in hoc puro sdignitem ad merendu ea gra habituali illos moralit significante. Difficultas e. cui ret Rag. hic in xpo cum valorem, n item in hoc puro, sancto, et iusto, etz ppter seruata, ego a. n video cur n s. l. vzg ad mitten hoc. l vzg negandum de quo alibi, g g e de hoc iusto pactus supnaalis g charitatis. l. alteriq virtutis infusq, adstantibus aliis negatis adraem meriti de sdigno. sz an possit merito illo et caput alios de poa absoluta?

Aduerte 3. modo n vocari in gram hoc n Dg potest exestorigere ubi satisfacere Deo p alienis culpis mortalibus reus ad equalitatem, sz cu debendo Deo creditori equalem spensatis equalentem culpe mortali opportuq in. gbatis e apud Theol soi vt aduertit Rag. ff 1. g pec mortale in rae inuriae Deum hic infinitatem gdaz vt vult S Thom 1. ar 2. corp. sz ea Deo infinite dignitatis, cui e irrogata iniuria a vilis creat infinite abeo distante, quo ce sua satisfac numqz pura creat ex plere et attingere pot quacumq gra suffultus, necesse e. vtas equalitem spensee iniuria spensae a. solum ex dua benignitate et acceptat vt cum S Tho dixi vt de pgnit. Hoc misso et transmisso ad q 1. vbi a reliqua m scribao ansal dum via meriti. digne hoc n Dg valeat deruare in alium g gram in alium vnq. ex istentem in pec mortali l. negatiue se hentem sine pec et gra.

Postremo aduerte. si pmisso et patuq Dei de rectribu endo g mo, l. etz motio Dei dirigentis auxilia, qq dicuer ne cta ad eum finem g nis necessario sint ad raem meriti de sdigno qq susceptam plane supponere hz via n deer meritis supnaalibus pure creat sanctis et iustis de qq tandez dubitabit dubitia e heant nec ne sufficientem et sufficientem valorem ad equalitatem quo pura creata pos alios et caput meritum influendo eis gratiose efficamez

merito suo sdigno.

Per extremum opponitur Theologor, § sent d. 2.

Ja sent affirmat. quamuis pura creat innocens et iam ta nequeat sdigne ad equalitem Deo satisfacere g iniuria mortali alteri q etz de poa absoluta pot tn diuinitus sdigne mereri ad equalitatem alteri gram, imo et remissio pec mortalis, ac pterea pot sdigno merito in alios influere pdicta dona gratis, sic hent in genere quotquot operantur ex Dei acceptat pendere ac deum mi raem meriti de sdigno

et ideo merita Xi valuisse p se ad reparand genericis hum
g Dꝰ ea acceptauit et ordinauit in eum finem, quoꝝ potuit in hoc
sent acceptare merita pur creat ad eumdem finem. hiis Scot
Gab. Dur. Almain et alii apud Suar. d. 4. sect. 3. § alia
via, g speciatim hanc tꝫ sent videt tueri ea d. 4. sect. 7.
§ hoc iam. et § ea quae cum Cab. d. 10. nº 34. et hic qd.
ar 6. ment. Soto in 4. d. 1. q. 5. ar 4. § at secuꝫ. Val
1 tꝫ. ad qꝫ 114. g sua 6. de effugꝫ d. 6. punct 5. § ut
tumel ibi ar. 6. dub 4. § dixi. Lorca hac 38 d. 6. nto
ad medium, et nº 14. et sequentibꝰ

Pr 1. ex S Tho hic qꝫ. ar 5. vbi ait in Xo Deus gratiam
et gram habitualem, quae simul infra ipsum sanctificans, et principium sanctificandi alios ex vtroq; gre unionis, g cum illa gra habitualis sit eiusdem rois et speciei cum gra puri creat, hic potuit
ex dui ordinat id pstare in re cap in pura creat g gra pstat
onaalie et quasi ea debito gre unionis.

Pr 2. opꝰ supnaale hois excellentis in gra Dei odigne
meritorium in ipso de facto augm gre et gloriae Trid. ses. 6. c 32
g odignum meritus gre primo in alio spectato valore et odignitate ipsius meriti, ipso vegs. i gra alterius et augm gre in ipso
met ente nis in qualia in re pmii, g hinc equalentes valores
g uno habit ex vegs ea naa rei g altero si diuinit, ordinet
ad illud. Dices g hoc sustineri potest in merito odigno
de gre vt cumq, et pcisse ipse, sed nr g gre cui annexit vere
miserio pec mortalis, g longe maius mereri inimico gras
cum Deo, qꝫ mereri gras eam nr inimico. g sufficit. vt pcisus
oueniens pgra Dei vt cumq; nr sufficit g Dei gra. si sperat
inimico, replicat Lorca s4 glibet gradus gre stinet in se rea
tem et onaalie destructi ois pec mortalis. g g sufficit pmeri
to odigno gre Dei vt cumq, sufficit et g merito gre, quae iunc
ta i cum remiss pec mortalis.

Pr 3. hoc suo pec mortali pot odigne aliis demereri gram Dei. vt Adam posteris. g pariter iusto aliis iust
cum g ad hoc nr sit pec valentia gra

Proponit sent media et pfert. rae
§ g firmat. 3

3a sent media via gredit et ait hoc nr Deus sanctus et innocentem de absoluta Dei pot pse obstrui caput alior, ad odigne
merendum eis gram iustificans pcisse, quo repugnat hic
sent 2a, nr tn pot obstrui caput ad odigne merendus alios
remiss pec mortalis seu tꝫ graꝫ cum remiss pec mortalis g
sunctas, quo hic sent a recedit, data opa semp dixi odigne
vt iam monui nr dubius, gn igrue et de facto iustos post alteri merereri tꝫ graꝫ, imo et predestinatos alteri, vt suo loco dixi
Hanc sent legi manifeste cum multis ingeniosis Recentioꝝ
P Rag. hic q1. ar 2. d. 4. pp 6. et 7. et 3 in hac 1 pp dicat me
ritus iuris hois iusti nr aliquo odignus remissio pec
mortalis alteri in ea ipsa limitata aliquo nr sufficiente explat
ex eo et qꝫ nr 3 equalitem et ex odignitate pfecta vt pet ea obtenu
2. qua eas pp3 mentat, et hoc g asserit hic opinio, qꝫ habeam
amplector, olim tꝫ secutus qꝫ mutare nr dedignor

Hic sent quo ad priorem pte suadet 1, et 2a fundam
Bopinionis, quo ad tꝫ suadet ea Adria. 2. qui ep ad Gre. Gallos
et Hispaniam, vbi repellens Pontifex errores Hispandi Tolet. am
bitiosi. dicentis Xm adoptiuum Dei et sentientis Nestorio
similis. dicentis Xm adoptiuum Dei et sentientis Nestorio
g duas in Xo D. fatebar pronas. hic scribit ad rem. Quo nr g illi
gram nos sumus adoptati ipse esse in adopte gra fuit. Credat
g dicinefas g particeps nobis in eo pec. nam si pec nra nr tollet
ret si ipse pec heret. ita adoptionis gram nobis nr tribuet
ret si ipse gre hoem. quem assumpsit sine ordine pec necessarium
habuerit vt fram adopte acceptet. vbi expende i hoc rectum
g i sent nr recte inducit repugnas pure creat sanctis et iustis
in merendo aliis odigne fras adopte pcisse, sed fram adopte cum
remiss pec mortalis sunctas. Unde Pontifex plane loqꝫ de
iis, qꝫ stingit iustificato simul cum remiss pec mortalis. quo
nr nos sumus adoptati ita adopte gras nobis nr tribuere et.
nos et nobis, g nr iustificamur gra adopte nisi vt Trid ses
6. c 4. Cp translatis ab eo statu in quo nascimur filii primi
Adami

EL CONSEJO DE NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO

in statu grę et adoptᵘ filior, Deᵢ. expende ꝯ Adrian, etᵢ
log depoa absoluta Dei, tum exᵒⁿ dicendi, ꝙ videt ꝓferre
repugnᵗ simplicr, quoᵐ ꝓ illiᵢ grazᵗ Eᵗ; tum etᵢ hec exᵗ
stat, pecᵗⁱ qua erat Pontifex. respecᵗ hanc et ꝓa nobᵢ adop
gram tribuere et ꝑa tollere pecᵗ nullᵢ a. existens in pecᵗ
mortali etᵢ diuinitᵢ, potᵗ alteri ꝺigne mereri ꝙ adoptᵗ et
remisᵗ pecᵗⁱ mortalis. vt stat ꝙ verba Pontificis accipien
daᵗ sᵗ de repugnᵗ simplicr. S. Pecᵗ ꝓaᵢ absolutᵢ

Idem mihi suadeo exᵗ ꝙ eadem grę ꝛᵃᵉ qua
certer cum S. Tho. et Anselᵗ sumen ac opᵢ et obsequᵢ apaᵗ
creatᵗ quatis sanditę fulgente exhibitᵢ Deo Inge inferiᵢ d
excellᵗ et dignite Dei, cui grauis iniuria irrogata est, a seq
nᵗ poᵗ ꝛqualis Deum honorare et inhonorauit pecᵗ mortale, ac ꝓ
terea nᵗ poᵗ Deo adꝛqualem satisfieri. vt supponᵗ quęst, remi
sit iniur nec ꝙ poᵗ eo obsequ et opat ꝺigne mereri ad ꝛquali
tem remanᵗ iniuᵗ destructᵗ pecᵗⁱ mortalis. ꝙ ita demonstro, ꝙ poᵗ
ꝺigne mereri ad ꝛqualitem remisᵗ iniuriᵢ, iniuᵗ ꝙ nᵗ excitat in
uria, satisfaciet ad ꝛqualitᵉᵢ ꝙ ipsa iniuria, sic ꝙ pura creat
poᵗ ad ꝛqualitem ꝺigne mereri destructᵗ iniuriᵢ, utᵢ poterit
ad ꝛqualitem ꝙ eadem satisfacere. l.ex si nᵗ poᵗ ad ꝛqualitem
satisfacere nec poterit ꝺigne mereri ad ꝛqualitᵉᵢ abscessuᵢ iniuriᵢ
scᵍ, ꝫ manifesta. ans in quo ꝫ difficultas, ꝙ hic obsequᵢ in se
tale et opᵢ tan dignuᵢ ꝓmᵒ poti, vt eo valeat ad ꝛqualitᵉᵢ meri
ri et quasi emere a Deo remisᵗ iniuriᵢ, ꝛ mᵒ ꝓmet hic exᵗ ꝙ
opᵢ in se peneshonoreᵢ ꝛqualeᵐ iniuriᵢ, qua eadem nocauit ꝑgnaᵢ
cui virtualᵗ iniuriaᵢ, l. si nᵗ ꝛqualet iniuriᵢ, nᵗ erat opᵢ dignuᵢ
quo ente cessaret iniuria, ꝙ ꝛ sufficit ꝓmodus meriti ꝺigni
ad destructᵗ iniuriᵢ sufficeret istic ꝛ mᵒ satisfactᵒ ꝛqualis
ꝙ labefactanda iniuria, ꝙ ꝛqualᵉ satisfacere ꝙ iniuria ntali
ud ꝫ, ꝙ ita honorare iniuriatuᵢ vt prudentiᵢ iudicio eum fun
dam in re iam nᵗ censeat ꝓmanere iniuria ꝑpensata ꝛquali
honore. sic ꝙ poᵗ creatᵗ ꝺigne mereri, vt iaᵢ nᵗ iniuria pecᵗⁱ mor
talis ꝑcul dubio iam satisfaciet ad ꝛqualitᵉᵢ l.ex. ꝙ ipse
mat ea coi sent S. Tho. et Theologi, satisfactio et meritus eo
differunt. ꝙ meritus vt sic refert in omoduᵢ merentis, satisfactio

ꝓtiᵢ ꝙ moduᵢ proⁿᵢ, cui exhibet satisfactio sed nᵗ diffe
runt penes valorem neceᵗ. l. ad ꝓmiuᵢ ꝙ meritᵢ correᵗ
vt in ꝑsenti ꝫ destructio pecᵗⁱ mortalis. l. ad effum et ꝑ
mium finem satisfactᵒ ad quem ipsa ordinatᵗ. vt ꝫ in nro
ꝑposito ablatio iniuriᵢ, ꝙ satisfacto ꝺnat destruere, ꝙ si me
ritus purᵢ creatᵗ poᵗ peruenire ad eus gradus dignitat
quo ꝙ ꝛqualeat destructᵗ iniuriᵢ mortalis. sane alludᵗ ꝙ
erit simul ꝺigna satisfactio ꝙ iniuria mortali: l. si nul.
tum opᵢ purᵢ creatᵗ poᵗ ꝫ ꝛqualens satisfactio ꝙ iniuria
mortali aduersᵢ Deuᵢ, nec poterit ꝫ ꝺignum meritus ꝙ
eadem iniuria mortali auferenda.

Paulo explicatiᵢ eandem posteriores
§. ꝙ stabilio. 4

Ad plenioremᵐ mentᵢ assertᵒⁿ explatuᵢ, quo ad posteriores ꝙ
oportet ea enodare in qq, remissio. l. destructio pecᵗⁱ morta
lis esse. vt clareat qᵗ dicat ꝫ meritus etᵢ supnaale
purᵢ creatᵗ sanctiᵗ a ꝺigna ꝛqualᵉ ꝓmᵒ solutᵗ et pᵗⁱ
di ꝓ illa. vt late expendit tt. de iustif. agens de remiss pecᵗ
mortalis, exᵗ pecᵗ mortali aduenit Deo moralit. i uis ad
uersᵢ peccatorem, vt iuste illum poet odisse et in ejusᵢ re
uersᵢ peccatorem, vt iuste illum poet odisse et in ejusᵢ re
posset gerere tamᵍᵗ inimicuᵢ. Dᵒ uis ac titulᵢ eum iuste
puniendi ꝛterno penᵉ supplicio. ꝙ uis ac titulᵢ petendi
ab ipso peccatore ꝙ posset ꝓtare spensatᵢ iniuriᵢ. hinc
fit remissᵗ pecᵗⁱ mortalis seu destructᵗ illiᵢ statim ad nutuᵢ
l. Dᵒ gratis cedat his iuriᵢ ac titulis, ꝙ remittere l. ꝙ
ꝺigna solutᵗ et ꝓcio faciat vt ꝓdicta iura euanescant.
Ꝙ. vt ꝛ Dᵒ sic ꝓminuat peccatori. quotiescuᵐᵍ obtuleris ꝺ
dignuᵢ ꝑnaᵢ ꝙ his iuriᵢ renunciabo ellis. ꝙ, nuᵐᵍ ꝺnas
car. vindicabo nuᵐᵍ, et nuᵐᵍ ꝺpensatᵗ repetam ꝙ iniuria ir
rogata mihi. Hoc porro, quo ad illa tria.

Iam ostendo meritus purᵢ creatᵢ nt ꝑse ꝛquare magnitu
et eminentiaᵢ eiᵢ, in rat ꝓmiᵢ, et qdem de iure ꝛ iustᵢ in
dignatis, et si Deo qd magnuᵢ nᵗ erit here illud, vt regi ꝺ
subdito irascᵗ. in qd magnuᵢ ꝫ et ingenti ꝛstimat dignuᵢ ꝛ ere

aturᵢ

do q̄ q̄dem eigmodi tale ℓ liberare a debito et rubicell illiq̄ iuris q̄ hic D. excell max a cuiscumdicari ira in genere, homi saltem negatiue max, q̄s et pea amicitia cuz Deo quez admodum subditus Regis immunem ei aborio ppiq̄. qua ppe q̄ q̄ agitere atura n attingit magnitudinem huiq̄ boni. ℓ iure et reatu qua ppe q̄ q̄ agit creat a attingit magnitudo huiq̄ boni. De iure et creatu grīs cruciatuz q̄ vt cumq̄ meritus creatus violat q̄ uare illiq̄ destruat vt regna ℓ pcive, tacite maa satisfat q̄ iniuria. Deus nunq̄ poterit ille pari ex vt de iure iaz dico q̄ nunq̄ pot extingui oi meritu puri creati q̄ p pecz mortale incurrit hoc debitum satisfaciendi q̄ iniuria, q̄ n pot euacuari ullo ope suo supnaali, l. alieno, q̄uis plura et plura retro exhibeat Deo hoc nec accedat satisfactio hois Dei, q̄ uis diuz ad satisfat q̄ aliquā ens ex pec mortali n pot expleri et nino extingui quouis ope supnaali puri creati q̄uis acceptet et ordinet a Deo in interitum omnis iuris, q̄dem ea, dū acceptat n fit op̄q̄ magis idignus. patet ex q̄ a simili ea hum. q̄. debitum mille aureoz n tenetur quare et pfide centuz aureis vivi mille, q̄ infra mille n quenit solutō ad quatam, q̄ si quouis pluto ope creati q̄ extinguendo debito pec mortalis semp in Deo ℓ reliquuz amplius et amplius ius retro ad petendu aliud et aliud op̄q̄ satisfactoriuz retro, donec accedat meritum valoris infiniti a Deo hoc q̄ lanuz ℓ nunq̄ creato pot exhibere Deo equalem meritu et pcenz p soluendo integro debito quo adstringor pec. ex iure Dei ad equalem satisfact̄ p sua culpa mortale. Hic manet ofirmata op̄ nro nra quā d̄ potest ostendi tum q̄ pced. ex hypotesi q̄ puri creati n ita possibili q̄ualis et idigna satisfactio q̄ aliena culpa mortali, tuz etiā hoc q̄. quasi absolute ostendendo. unde pueniat eminentia in re omissa pec mortalis ℓ de meritu creati, quare n pot illaz idigne mereri ad equalitem. Ommuto alias mea minora nom. quas olim mihi opposuit et facile solui, q̄ his efficacius nra fuleat assertio.

2ª via arguen dictio et nova alia solutio. §.

Fundam ℓ rene n̄ urget, q̄ Incarnatio Vbi D. nec a fuit tum ut plene Deo satisfieret p culpis mortaliuz ad equalitem imo et superabundanter, tum etiā ut digno meri to, puriq̄ creato D. hoc impetraret remissionem peccatoris, mor tuum, a qq̄ oib, ℓ prius aliena. et satisfactio equalis, et digniq̄ meritus puriq̄ creati quauis sanctitate p munita, ad D. gra habitualis ex vertio grē, unionis ℓ innate principiuz merendi dilis gram, et gloriam, at extra vertuz illiq̄ ℓ tantuz principium aptuz et sufficiens merendi alis, rē ea elevat, ordinat, et ac ceptat diuina. in cuius finem extra illiq̄ debitum, quo circa nec Dei dispensat ordinet ad merenduz alis n immutat contra eiusdez grā. quez rē manet principiuz innatū merendi ei, in quo ad. quauis elevet ad aliqd indebitum n tn excedens ordinē valorem et dignitatem. quo patet ad arg et confirmatio illiq̄ formam tu videris. ad arg 2ª opinionis ex S. Tho. solui potest quo gram habitualem ℓ principiuz diuinitq̄ merendi alis grā. secundū remissionem pec mortalis, q̄ hoc superexcedit finitum meritus creaturē Vnde oportuit ingt S. Tho. q. 1. ar 2. Deum hoem mereri ut exhiberet idigna et effecta reparatiua humani generis. Ad 3ª solutio ibi data legitima ℓ. Ad impugnaez fateor quemlibet gradum grē tenere excludi ois peccati mortalis. Vincat su, quo actu exercito excludat pecz mortale. nego meritum pu rē creati ℓ idoneum ℓ idigne mereri gram habitualez in hoc pec catore, q̄ tunc tporis maiq̄ q̄dē collatio grē. Ad 3ª ma lum, et peccz potentiq̄ ℓ, ut potest facilius nocere alis q̄ meritus grē posset idigne, q̄ ad bonuz plura nece sē, q̄ ad malum Vnde natura deficeret ad Quis morale maluz, gra, aque libet n ad quemq̄ bonum, ut suppono, potuit q̄ pec mortale hois q̄ infinite demeritoriuz nocere alis etiā infinitis, si ab eo seminali p pagat descendant, n tn q̄ libet op̄q̄ grē, potest alis ex efficere merito idigno ad q̄ libet. nisi ei ut, cui q̄ sup peccatori copiam, superabundanter et gra.

Dux me iudice ex adverso corget, quo nixq̄ dem oppositas partes egi ex duobq̄ principiis formatuq̄ ℓ et illud intere inter merituz idignuz remissioni pec mortalis

et int satisfat & equalez p. iniuria gradui a Deo, & meriti
dignitas solum attendit penes equalitez rei ad rem. vt iste tan
ta fiat meritum, quanti p̃mium: at equalitas in satisfat & p.
iniuria pensat quoque penes equalitatem inter personam
que satisfacit et int personam, cui irrogat iniuria. Inde
rat meritus dignus, & q dum de facto habet hoc ultra digne
et effectue meret sibi apud Deum augm̃m gr̃e et glorie, et inten
t ultum et Deum ipsum n̄ sit equalitas, qn di. et imp̃portio
infinita, quandu n. p̃sona que satisfacit n̄ æque digna ac
p̃sona, que iniuriam p̃petr. et, n̄ fit exacta iniurie, pensatio
nec inequalitas iniurie ad equalitez redigit.

Ad 3. Remiss pec mortalis n̄ de tantus bonus
& directe respicit meritum & de malum ipsa iniuria a Deo
& unde respicit satisfactio, vt eam openset, ac deleat. Unde qui
aniis plus displiceat Deo pec mortale, & placeat ois satisfactio
pure creat ob impportũ et dñi pec in genere mali ab ois opere
bono creat ingenere boni, quare eius satisfactio numquam et pot
equalis, tamen remisso peccati mortalis, nihil cessio ois iuris. Dere
pec mortali aduenit Deo n̄ de maius bonus bono adeptus supnaalis
creat: 2a & de illud ius n̄ de arismetice tantum bonum, & malus
ipsum peccatum, nisi ad summus geometrice. Ad 4 n̄ de maius
bonus & de ipsa gra Dei et visio beata, atq ops creat supnale
ex Dei gra factum pot in bonitate meritoria & quare bonitatem
gr̃e et glorie ex Trident. ses. 7. can. 32. & et bonitem illigre
missionis peccati et cess ois iuris

Ad his ecce arg ut meritus supnaale pure creat
& dignus & remis pec mortalis alteri n̄ de nece dignitas equalis
int creaã merentem et int Deum apud quem meret, sed suf
ficit equalitas rei ad rem que de independens ab illa equalite
p̃sonar, vt sit in hoc e media plebe emente equum Regis
equali pretio. at q resp remis pec mortalis pot creat p̃ de Deo
quare equalem p̃tium p eadem remis, que n̄ stimat pluris & &
meritus creat, quantumuis hẽ pura creat n̄ posset plene
ad equalitatem satisfacere p. iniuria mortali etz p̃cise attenc
to valore rei ops supnaalis satisfactorii, & eigmodi hẽ satis
factio petit, & ops hoc satisfactorius id Deo placeat et p̃prio ho
noret

& displicuit et inhonorauit iniuria & Ad 4a Dico, hoc
ipso & ops creat ut posset tantum placere Deo & dis
plicuit iniuria mortalis ideo & erat impossibile op̃ creat
Deo tantum placens & placet vt p̃mius ipsa remissio in
iurie & necessario ad dignum meritus remis illi⁹ eq
par ratio est de utroq. Ad 5a stat bene vt op̃ aliq̃d n̄ tam
placeat, & displicet iniuria, et tn & sic placeat vt placet remis
sio iniurie. Unde ppt illud n̄ sit equalis satisfactio p.
iniuria et ppt hoc sit dignum meritus p̃mius talis iniu
rie id quod ab humanis hoc illustrat exemplum.
Pone hoem abiectu, idiotu, & grauiter inhonorauit Regez
nec p̃cul dubio n̄ pot obsequio suo pensare hanc in
Regem iniuriam imo nec alig nisi Regi par dignita
& numq̃ Regi exhibet honos tantum placens & dis
plicuit iniuria. Ceteru Vir clarissimus et carissimus Re
gi, pot impendere Regi honorem tantus et placentem
& placet ei ius, & het aduersus eum & virum abiectum sibi
turpiter iniurium; & in hoc casu valet illevir illustris
condigne mereri ex̃onem iuris sue remis iniu
rie illate. Regi, cum tn nequeat plene p̃ ipsa iniuri
a graui satisfacere, & stat bene in n̄ro p̃posito &

Nihilominꝰ intendu de dictis. et ad 1m illud p̃mi
p̃mium sciendum id versari discrimen int satisfac
& equalem p. iniuria, et int dignum meritus p. eisdem re
missione. Verum cum eo discrimine stare bene, & dum
offert equalis pensatio p iniuria sua equale op̃ p. destruc
tione iniurie tunc offerri equalem satisfac & rei ad rez
p. iniuria extinguenda, ac subinde in idem recidere
& equalens in ra meriti & remissi pec et equalens & re
missione iniurie inrae satisfac dignę et ideo dum
satisfactio equivalens petit equalitem int p̃sonam, que
satisfacit et p̃sonaz que passa de iniuriaz, similit meritus
dignum & extinguenda ea iniuria ideipsum postulat ab eq
a rae numq̃ p̃uenit ad equalitatem rei ad rem seu meri
ti cum premio donec meritus & ꝓdat ex p̃sona equali vt
videre licet in p̃senti. ubi satisfactio equalis & pec mor
tali petit hoem Deum & satisfaciat vt honor satisfacto

rius

adequet iniuriaz irrogataz Deo, et pariẽ merituz dignuz
equale postulat hoem etz Deuz, ut valor meritori gattin
gat dignitatem ꝑmii remiss pecti mortalis ut iam obtenuz
est ꝙ z et t. Dixi dignitem ꝑmii remiss peccati morta
lis 2. ꝙ si aliud sit ꝑmiuz Vg. gratia Dei eorum rex
cludens pecz mortale plane meritum creatꝰ nꝰ petit equali
tatem intr merentem et Deum apud quem meret, namꝰ
ne ea equalitate potꝰ el meritus equale rei ad rem vt ruppo
no, secꝰ ꝺ si ineueniat remissio pecti. Dixi ꝺ remiss pecti
mortalis ꝙ si diuinitꝰ maneret pecz mortale cum gra forte
tunc potꝰ pura creatꝰ mereri peccatori ensiz gre, quetum
nꝰ iustificaret. Dixi z. remiss pecti mortalis tangz prmiz ꝙ
si Dꝰ omno liberalitr extra meritus remitteret pecz mortale
potꝰ ꝙdem pura creatꝰ ꝺigne mereri alteri peccatori in
fuz gre. Ad zz prmpuz, quo firmatꝰ ẽ ꝑfatꝰ discursꝰ dicendus
ẽ geometrice destrui pecz peccati mortalis et tantuz bonuz peccatori gz
malum ipsa iniuria peccati ẽ. Vnde destructio pecti mortalis simul
(in idem venit) omne ius ꝙ habet Dꝰ aduersꝰ peccatorez tis ẽ Deo gratus
et placens, gz displicens et ingratuz ipsum pecz mortale: et ꝺ ꝙ
et via satisfactis ꝺigne nullum opꝰ pure creatꝰ tam Deo placet, gz
displicet pecz mortale. Ita nullus eiꝰmodi opꝰ tz ꝙ placet, gz
displicet pecz mortale, nec potꝰ illud tale opꝰ tanti fieri a Deoz
ipsa remissio pecti mortalis, quo iure, negueat eꝺ illiꝰ meritum
ꝺignum. Nec obstat 2. ꝙ equalitas intr remiss pecti mortalis
et ipsum pecz mortale nꝰ sit aritmetica, sed solum geometrica
ꝙ id sufficeat deuare, ac reponere ipsam destructaz peccati mortalis
in locum eminentiorem. omne meritu pure creatꝰ, quemadmz
ipsa iniuria bene cum Deo solam ꝓportz geometricaz obtinet
locum cuiꝰdam infinitatis, authore S. Tho, q. 1. ar 2. gz solꝰ
homo Dꝰ equare potꝰ. Nec obstat ꝺ pec meritus creatꝰ eꝺ ꝺignuz
gratia et gloria vbi nꝰ desideratꝰ equalitas inter merentem et re
munerantem, gratiam a. et gloriaz videri maiꝰ bonuz ipsare
mis pecti mortalis, secus, ꝙ hoc postremum falsuz ẽ ẽ n. sal
tim negatiue maiꝰ bonuz vindicas a mis pecti mortalis, et ꝺ de
bitz illiꝰ gz statꝰ pristinuz gre et beatitudis fuisse rumpt, nam
liberari ab ętna mis et ꝺ debito satisfactis plus valet gz gra et
gloria

et ratio huiꝰ ẽ, ꝙ liberari a debito ois satisfactis ad mum
ꝙ actꝰ supnaales possibiles, idem valet ꝙ ipsi met oes actꝰ
possibiles et liberari a debito Vg mille aureoz, mille ęstis
mat aureis. at ꝙ gra et gloria nꝰ equat ꝑfectuz unigenitꝰ su
pnalis hois usta ꝙ furie fieri debet ereptio a peccato et ab
ꝺ debito illiꝰ gz ipsa gratia et gloria

Ita que ad arg zz ex illis ducꝰ principiis infra
Rõ x dicta negata maiori. adiexemplum hois ꝺlecti et regis
xcedo tenere in actu emptionis et venditionis, secꝰ in equalitr
meriti ꝺigni ꝙ iniuria grauis, si eam nꝰ valet ipse ꝺlectꝰ
ꝙ eo extinguere equali et ꝺigna satisfactis ea iustis ad mez
ꝙ maiori darute, etz patet, pluris fieri remiss pecti mortalis gz
qꝰ meritus creatꝰ. Vnde solutio ꝺ data optꝰ ẽ. ad replicaz
negatꝰ assumptuz. et in eo exemplo fateor semꝰ tz placere Regi
obsequium illiꝰ ꝺigne merentis remiss pecti ꝙ zz explicatur in
iuria, 2. si nꝰ placet nꝰ erit meritus ꝺignus illiꝰ

Ꝙ quo aduerte ad exemplum et dat zz dataz zz ius
ꝙ hui Dꝰ aduersꝰ peccatorez et rex ꝺ hoem illum sibi iniuriuz
nꝰ tam placeat sibi. gz displicunt iniuria, quari attento omodo
ꝙ exco reportat, ꝙ minimi estimat, tm in rae ꝺmii, et quari rei
alteri vendibilis, cui ẽ ꝑficua et ꝙ vt het raez boni, ipsi ꝙ mereri
tis tanti fieri, et placere, ꝙ iniuriam. rao ẽ, ꝙ sic potis attem
dr omodum ipsi ꝙ merentis, cuiꝰ maz bonuz ẽ liberi eꝺ atanto
onere, quo fit, eadem rae, qua pura creatꝰ nꝰ valet plene satis
facere gz culpa mortali. ita nec ꝺigne poꝰ mereri immunitz
ab ea culpa.

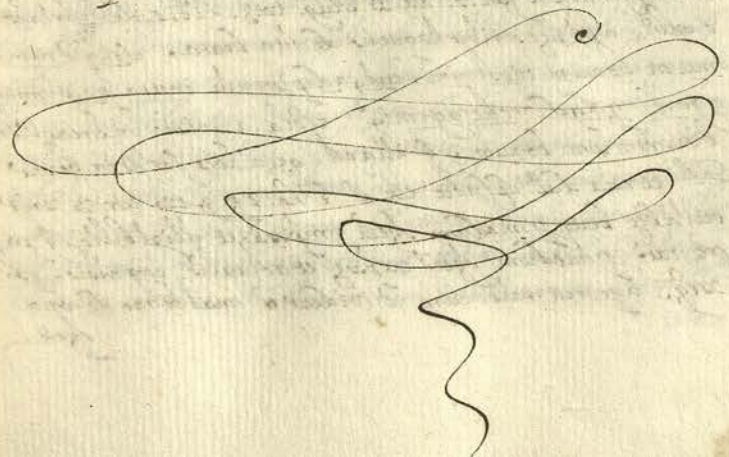

Disput. 4 de Scia, qua ꝓdita est anima Christi Dñi. in vnuꝫ.

Vestigia ꝓmens S. Tho. post Xpi graz enodatam ꝓmor tra
dicere immensꝫ eiꝫ scientiaꝫ pelagꝫ. q. grꝫ et sapientiꝫ ꝓtenus
ꝓdicat a Ioanne c. 1. Disseram prius de illꝫ scia in omu
ni, de qua ipse S. Tho. ꝙ. 9. aduꝫ deinde cum eodem ꝙ. 10.
11. et 12. de scia Xpi singulatim. hoc est de scia beata, de scia
gis infusa rerꝫ in ꝓprio genere de scia acqsita, ac demum de
scia illa seruꝫ ministerio et exꝑm ꝓparata, qua etatis ꝓ
sentis Xpus Dnꝫ ꝓfecit

Sect. I. Vtz Anima Christi de facto aliqd cognouerit scia increata Dei.

Antiqua et antiquata iam quoꝝdaꝫ opinio est tam aaz
Christi qꝫ aliorꝫ beatoꝝ, ꝑ increatam Dei cognitionem sibi
creatꝫ veritatem de facto diuaz sentiaz obtineri, tribuit Iu
goni Victor. opusc. de qaz Christi et eiꝫ scia. et lib. 2. de ia
cram ꝑ 6. c. 1. Vtrꝫ Ioanni de Rupa ac de Neapoli
apud Capreol. in 3. dist. 14. q. 1. et cuidam Vetlorilo ina
uertentiꝫ ad S. Ambros. q. 14. nec nꝫ et qꝫdaz Pari
siensib vt testat Greg. de Arimino. in 1. dist. 7. q. 2.
art. 1. arg. 9. 2. 3. 4. 5. 6. 7. scilis, quiorꝫ sent in genere de si
beato ꝓfirmari ꝓt. 1. ea D. Aug. to. 3. lib. 1. de Trinit
c. ult. vbi hec scribit loquens de vita beata. Sola enim
mum bonum nostrum, cuiꝫ adipiscendi causa ꝓcupimur
agere q. d. rede agimꝰ Sola. a. visio increata Dei
est summum bonum, q illa est, qua hoc fortiter beare
mur. Sentia diua de facto ex S. Tho. 1. ꝙ. 12. ar. 2. vnit
curi libet beato ꝓ modum specie impssa, et illigibilis ꝓ pa
ri rat. ꝓ modum speciei expꝛsꝫ et actualis cognitionis. tho
segꝫ a pauis rais. cum nr videat ei maior ratio de vna
specie

ac de alia. Alia arg. ad idem ꝓbant Vaz.
cum aliis 1. 2. disp. 7. c. 3. Beatum in X. D. idem ꝓfir
mat 3. nr repugnat ea vnio, vt nec vnio hꝫ postaꝝ
cum naa hum, et aliꝫ max decet dignitatem naturꝫ
humꝫ Xpi elevatꝫ ad ei diuinum. vt ꝑ alios beatos Deum
et scia alia cognoscat scia increata Dei, quemadmꝫ ꝑ alios
participibꝫ ipsa Xpi humanitas diffusa diuinitatis con
guento ꝙ

Intrepide tn et firmiter tenendum neq X vt hoez
nec beatum vllum de facto aliqd cognoscere sortiri scia in
creata Dei, sed ꝓter diuaz et in aa Xpi Dni. aliaq scias
sive hec sit beata, sive infusa, sive acqsita, sive ꝓmsab
sive ꝓ modum habitꝫ vt vno ore fatent ꝓter Doctores
Theologi oes quos referunt et sequunt. Suar. disp. 21. sect. 2.
Val. disp. 1. q. 3. punct. 1. Sal. 1. 2. tr. 1. disp. 2. sect. 1. Vaz
ibi disp. 7. c. 2. et hic art. 1. comment. Ragusa. disp. 2.
§. 2da ria. Nazarꝫ art. 1. ꝓuers 3. §. nullum et alii cum Lacu.
Med. Cabrera. Elbarez disp. 51. Lorca cursum art. 1. ex
ꝓfesso 1. 2. disp. 15. sect. 1. q. inter id ꝓbant. 1. ex Leone. 1.
Gela. ad Dauian. (hei in 6. sinodo generali. act. 17
in ꝓfe fidei) vbi Christo Dno definit vtramꝫ Dei et hois opez
manere ꝓpriam, neq Dei et hois vnaz et opez coem, aut Chi
sti vnaz 2 ad petentem creaturis debitꝫ locuꝫ. Idez hei in
Gela. Agathonis Pap. eadem sinodo. act. 5. et in ep. Sophron
act. 11. vbi definit in X. Dno. esse 2 duplicia. q. 2 esse creata
alia illigit X vt hoc, et alia increata vt Dꝫ. cui 1 sonat
Concilꝫ Viennense (refert Clement ad errꝫ de hereticis)
definiens in genere de cunctis beatis indigere lumine creato
gloriꝫ ad videndum Deuꝫ, q. 2 videnti vis creata, aliqꝫ sit in
creata sine et supfluꝫ lumen gloriꝫ, q supinfundi a Deo
ad elevandum intum Beati in partiꝫ visionis creatis.
Sonat etz 2. q. in genere definit in Concil. Lateran. (hei
cap. firmiter, de summa Trinit. et fide Catholica) Deuꝫ s. 2
est omo inꝑhensibilem ab oi intellu creato, at q si X

Dnꝫ

vt hoo. l. alig beatg Deug videret vis in creata Dei. Dg ab illo ffhemg evenirct.

Prae S. Tho. aa Xi Dni fuit inpoa d sciam creatam. g p sciam creatam ffici debuit et cognosce re, n utem p increatam, g uis hoc est possibile. Dicer vtrag scia Xi aam cognouisse. Dna naalig e vt cognoscat et pficiat rsug g formam ad quam e in poa saltum obedientiali, gg p scias increatam ad gg se n e in olla poa, g defacto hac scia increata n cognouit, dg dem supria canug vtandug e. et alias scia dii n subrogat loco alterig vt subsist Verbi. in X loco hum, neg inducer ppterea g poa animg X redigat ad actum vt in scientiis animg eigdem Christi, quas plu res ob eum finem cum S. Tho. ffabimg infra.

Hinc subort dubium in certitud huig assert cois, sut ne defide. duas stinet partes assertio nra. 1a 2a in Christo Dno pter Dum et sciam creatam, qua eig aa cognoscit; et hgc ab oibg meritt Reorib g s cum S. The pr de fide ex sinodo 6. s. in Xpo definiente oia eo duplicia, quod opacm dug et hum a a Macharug, et Monotelitas vnicas in Christo Dno theandricam et mirabilem dmittentes opacm in vtrag g naa hum et dii. et si n me fateat n satis ex ploratum gg dam videri cum Dart. 1 d. 1. q. 1. a. 1. c. et hic d. 13, c 1. quę nam vnitas opaum sit illa, quam adtribuebat Ma charig g alibi ame explatum omnitto stent g me ex fide satis firmari eo in Christo Dno pter Dum creatam scientiam sive hgc sit p ms ad g sive p modum habit g a quo se abstinet si dei dum docet S. ai. 11. Spum. sapientig, intellet g, et scig quę creatam sciam pronant in X Dno requisse. Da pars scias sciam divinag n reddere illigentes aag Xi simul cug scia creata. g z n sit tam certug vt 13 com tn oppositum credit temerariug. l. errori proximug. et gg ag et hgreticug g alior censurg remitto.

Arg 1a in oppum n obstant. B. Aug dicit lat S. Tho. Gregor 1. p. g. 20 ar. 3. a 13 et Dn. et 1 2. g 3, art. 2 d 13

Sog de summo bono vro obtinet in gg Beat assegr Deug visi bea ta quo fruat. Ad 13 negat 1eg. et rao discrim in apto e g centia diu de se e summe pportionata ad movendum extrin ce efficiente intum beati ad partug vis creatę, vt docet S. Tho. n sic ipsa diu centia p ms speci ipsis sua actualis cognois nam vt sic n e pportionata ei forma, et opao pot intellectug crea tę, quę e opao nae elevatis. vt ipse S. Tho. explat hic ar 1. 2 13 de quo amplius sett. seq. Ad 3 1 Ro cassum ovno repugnare, vt etz sett venienti. Do gratis admisso n re pugnare negat de facto ita e ppter raem iam dictam.

Sett. Da 13 de poa absoluta Dei.

Anima Xpi Dni potuerit p sciam in creatam Dei?

Dubitandi rationes. § 1.

1a Rao dubitandi. Subsist a dii a Verbi potuit hum X naam reddere subsistentem. et Verbum caro factum e Ioan. 1. item naa dii potuit subsistaliter sanctificare in Christo hum vt disp. 1. de gra Xpi sect 1. de D. Statuitg ex Scitt et Patribg g saltum de poa absoluta Dei n repugnat vt in cre ata scia Dei reddat forliter illigentem aam Xpi. l. alior Beator) ppo 1eg tam distat subsist dii a naa hum a et illi impportionata e ac distat ab intellu creato X l. alterig beati illectu dii a et illi improportionata e sed hoc n obstante possibile fuit naam hum subsis tere hypostasi Verbi g parut possibile e de poa absoluta vt intellectg creatg illigat cognie divina. Do Rao centia dii a pot vniri intellectui Christi, l. alterig beati p ms speciei illigibilis vt. S. Tho. vbi a g et p ms speci exprug et actualis cognois

Ga si quia rae creatg intellectg Christi. l. alte rig vt poet cognoscere illud dii a sibi vnita max de fact cois sens Theologor) g illigere e altio vitalio. et motg ab intrinco pot illectus vt sic a tuc illectus qua forte illigit

et repugnat illect 3 Dei emanare ab intellu creato. et seq er
sum reddere illigentem siue intualit viuentem in actu 2
sed hic rao n tuinet, g nil cogit fateri, in casu g repugn 3
seq e legitima, mai vno excepto Val. infra. prr ab omnib 9
mo em sic ostendo n t deree illectio nis emanare a potentia
que p illam illigit. 1. g scept 9 vitz actualis pprie get ens
tialis illect 3 solum e vitz intentis et n phicis. cui integra
entia saluat pcisse in tendentia intentiua ad unu obz, vt fit in
cognie et amore Dei. maxe et infinite vitali ab 9 olla reali
emanae a poa illectiua, et volitiua, que realit et vere n t in
Deo. D ex gplabilioren sent 3 illectio creata e quedam qualitas abso
luta n se ipsa immediate fluens a poa vitali sed media emanat
distincta ea nãa rei de dicam actionis, g n t de entia illect 3 sed
ipse a poa illigente; qua opr plures Theologi et Philosophi opinantur
poe Deum supinfundere illect 3 sum. S. angelico intellectui mere
passiue se henti. imo alii 13 cum Cab. hic, g unica, n 48. et 49. p se
referente totum affirmare n formidant poe Deus de poa absoluta
in lapide aut bruto. Vg. illect 3 attribuere. ex gg sic arcebur dicitio
rai dubitandi. Si Dg poneret illect 3 angeli, L. etz hois in
hum intellectu passiue tantum se hente. vere humanq intellectq
g eam cogniem illigeret ab 9 oi emanat talis illect us ab intellectu
g g n t de rae, et sceptu forti illectionis, qua poa illectiua cre
ata illigit, vt eliciat ab ipsa, ac pterea ex eo cap. g 3 hu illec
tio nequeat fluere ab intellectu creato Christi n inducr forma,
et sueniens implicantia rao. cur nequeat ipse met intellect X
de poa absoluta peam sibi vnitam illigere

Caudit controuersia legitima rae repugnantie. D

His tm n obstantibus paucis reluctantibus sed precedenti fir
miss ouq Theologor, sent e. implere vino vt alias intellectq
creatq etz X. T. p increatam sciam Dei. reddat forte illi
gens. ita oes relati sed precedenti p assert coi quos iterare n ex
pedit, et plures alii 1 Dbq 3. ar 1. qq obq coe fundam 3
formans repugn 3 p dictam. fluctuanti Val 1a 1e d 1. q 3

punto. 1. 3 solent, et dicente eo arg coi se n libenter vti
quauis hic g, g p. 1. 3 prorum in idem videant recidere
Ergo cois implicans rao hic e: Concept vitz in actu 2
sue actionis vitalis e de entia alicuius m illect 3 qua poa
creata illigit vt sic. diuina. a. illectio n potest here rag mmi
tis in actu 2. sue act 3 vitalis in poa illectiua creata, g illec
tio dui, ouno separata e, vt stat ab oi dependentia et vere e
manae a poa olla illectiua, g neg t ea rae e id quo poa il
lectiua creata forte illigat. vt innotescat in quo situ sit hui
rais eficacia. et ab incertis certa separem 9 Aduerte 1. in
hoc poetam inter alia differre illigere Dei et illigere creat. g
illigere Dei vt docet S Tho. 1p. q 14. ar 4. et hic ea Arte art. ad
13 e suum ed. illigere a. creat n t e suus eb, sed nece illigit g aliud
distinctus a se. Aduerte. 2. ex eodem S Tho. hoc aliud quo
forte illigit creat, g g illud sit et actum ipsi creature trahen
tem et reducentem eius poam illectiuam ab actu 1. ad actus 2 uitz
est n. illectio 3 Artem actq illigentis n quoin libet. Vg. quo
in forma substaalis e actq, mag to. 1. etz. quoin subsist creata
e actq sue p prie nat 2. in g 3 eam actuat splendo in et subs
tantie phisice. vt ex fra substaalis. 2. in et subst 2 spletes
et supportti in coicabile vt e modq subsist 2 in gg abs q
olla dependentia emanatis actq are actuata illigr p fectio
mun 9 talis actuationis. Sed p modum detrantis prin
cipium elicitiuum formale. ita vt remota hac rae intrinseca 1.
in obliquo opao vitz illectiua sue illectio nequag possit esse
dere poam illigentem. Ex his duob 9 euidens fit. scias Dei
que n potest e actq poe illectiuq creatq fluens ab ea. eam 3 de
trans in rae principii actiui seq n poe reddere illig
intellum creatum. Vltm n. o de rae cui 9 quo poa orc
ata sit illigens, et vt sit actq eius forte determinans rae m principii
pii actiui, etiqs g e exp ma sent Arlis, et S Tho. maxe 1p. q 27.
ar 1. obi 9 cum 9 ingt, illigit ex hoc ipso g illigit precedit aliq dis
tra ipsum &a et hic ar. 1. ad 13 et ar 2. ad 3 hac rae p. illi
gere e actuale exercitium vitz poe creatq illigentis e n. motq ab
intrinco. sed motq ab intrinco entialit imbibit actum et actum

detrantem

principuz actuuz poz illectuz, q actuale illigere creat. quod illud s. neces. et entiale in recto. l. modoliquo importat actz ac detraem principii elicituu, quo tam longe est ab actu sciz increatz, Dei pariter longe erit a bilia. reddere poam creatam Xi fraliter illigentem

Huc spectat duplex rao S Tho. 1a hic, ar 1. ad 3 vbi ait. sciam increatam n poe humz Xi intuitum facere illigentz q ad alterius nas superioris, nam hoc ipso n poterit pendere ab humano tactu. Idem ait similiter de veritate, q 10, ar. 1. vbi ait dicit nitem n poe esse actum essentiae corporis, quo uiuat, et sic denotat imperfectio partis repugnans Deo. ex quo ecce arg. quod sunt Albar. Nazar. et alii Thomistae similiter esse actum poz illectuz creatz quo uiuat actu denotat imperfectz alterius, p modum dependentiz alienae a Deo, q ait repugnat deitatem esse formae corporis. ita sciam increatam esse actum vitae poz illectuz creatz. Cum arguente nouit Valentia, q differat fundamentum vitalitatis. dum ait deum q aliquam perfectz suam non poe supplere, et exercere munus formare actus. nisi in se formaliter phabeat eam rem, quae supplet in alio gradu elevationis. ex eo, n. diuinum verbum potuit sua subsistentia increata supplere in Xpi humanitate subsistentis humanis, et in ea subire sustentandi munus, q ipsum met vere et formaliter sit subsistens vere sua nae hui, atq diuinitas se non esset actus physicus intrinsecus nec scia increata licet formaliter dependens ab alio, q nec diuinitas potest esse actus informativus corporis. nec scia increata actus secundus vitae, in poa illectiua creata, q absq dependentia ab alio non stat, esse nisi ad vitalitatem recognam, q nullum urget apriori fundamentum

A posteriori. a. hoc est non stemmenda rao, quia plures tenent cum Med. et Alb. stemmit Suar. disp 24. sect 2 § Ro. Si aia Xi Dni, sciam increatam illigeret, atq ipsum deret Deum. Lateran. confirmit. pro sequelam. illa cognitio est ipsa hentia Dei, q si coicat animae Xpi substae cognitionis infinitae coicabit substantiam integram eam, quae licet cognitionis non aliter accidentaliter coicet alteredo vt quatuor reddat illuminatos, alterius vt quatuor. quemadmodum vt dixim q dist 1. de gra Xi sect 3. q sanctitas Verbi increata se infinita et infinite sanctificat humanitem Xi. quamuis

alie. idem q participaem. quo sanctificet Verbum increatum idem entiam, quod sibi in presenti Ecta confirmat de rae ophendi Dei. l. e. videre totum q in ipso est formaliter et eminenter. l. e videre tanta claritate, q potest videri. sed hoc totum haberet aia Xi. si p sciam increatam videret Deum, q ophenderet Deum. Dicet arg seq ophensibilem se non fidem, quia dum ait Deum esse in ophensibilem a creatura logr. l cognitionem finitam et limitatam secundum cognitionem increatam, si creata coicet. D. multum de rogat hic solutio, fidei absolute dicenti Deum esse in ophensibilem a creatura. aliud liceret mentari fidem di solis veritatibus naturalibus, l. de veritatibus gre, de lege ordinata. q absurdum est.

Dilucidationes dubitandi.

§ 3.

Ad 1um nego seq, probationi do equalem distantiam inter diuinum Verbi subsistentiam, et naturam humanam et inter sciam increatam et intellectum creatum. nego tn equalem et imparem saltem formaliter et in ente et entis equalis et q formaliter loquendo natura humana apta est ophendi, et sanctificari p subsistentiam Verbi, et natura humana hoc n. nulla inuolute repugnat et imperfectio aliena a Deo esse idem: verum intellectus creatus non potest elevari ad esse diuinum illectus, q hoc claudit repugnantiam et imperfectio aliena a Deo. Dico et in supplendo munere subsistentis creatae nihil repugnat inter esse cum subsistentia creata in eodem sensu emanet ana, quae trat. quae emanaem diuina subsistentia non potest supplere. Idem munus tranditur in subsistentia creata, quamuis hic emanet a natura omnino absoluta ita emanare, et adequate et posse recte in coicat talis subsistentia adequata subsistentialem, quae completur, non sic actualis rao vitae ponitur in munere illectus, quia non stat absq emanare vt dictum est, quo ea opus potuit Verbum diuinum subrogari loco subsistentis humanae diuinae, illectio negat animam Xpi reddere illigentem.

Ad 2um negat similiter seq, discrimen stat in hoc q munus speciei imperfecte solum dicit reddere poam creatam secundam ad partum vitae beatae. q stat entia diuina in genere principii effectiui in actu 1o. proximam sui assistentia cum intellectione, q non dicet aliquid repugnans Deo vt stat, at munus specifica tiui et actualis cognitionis dicit actualitatem vitae in actu secundo

gz nõ pot̃ ꝑstare dua illectio creato intui, gn abeo dependeat
q repugnat Deo. et hoc̃ (vt opt̃ obseruat Ragussa) q ingt
caiet. hic ſpiem impſam et fram in dilligibili, hoc̃ p 1m prin
pii cum poa illectiua ad illigendum, ſpiem a expoſuam et fram
in nãali. idẽ p 2m ſeparis natã, quę illigit p illam, q dicit ali
qd repugnans Deo, nõ repugnante. i. ex quo S Tho. hic egregie
dixit actum alterius natã. idẽ duo nõ poſſe eſſe actum et fram in
ferioris nãę hum.

Ad 3as duobus modis creari potest a x diuersa principa
liter ex mente gz hęc qualitas ab intellu creato producta dum illigit cum
actu et phisica effectiua, qua producer ab ipsa poa, nam gdam cum Ra
gussa existimant eam qualitatem se ipsa immediate fluere a poa
absq; vlla ad media ordinata modaliter, et in hac sent facile
dicer sceptus illectus cuntiatiue dicere fluxum et actualem emanatiã
a poa. et ideo hanc ram non posse suppleri ab illectu diuino, neq; Deus
posse immittere eam qualitatem in intellum creatum, sine
huius cooperatione, aut posse eam qualitatem in lapide vg. obtinere
sine influxu intellus q̃ de entia qualitatis eiusmodi. Alii
a. cum Var. Suar. Mol. Soto et Cab. coniter opinantur
cum ea qualitate actum modaliter distinctam intervenire siue
connexam entialiter cum eadem qualitate, ita vt nec diuinitus
ea qualitas valeat esse sine emanatione a poa illectiua. vt credit Var
siue non connexam nisi ex natura rei. vt Suar. Soto. et Cab. vn
de Deus possit eam qualitatem ponere in lapide, i. in bruto
et in hac sent etiã dicendum est illectum omne desiderare in subo
quod denoat illigens vt a Deo procedat, q si non procedat nullus debet
ei nullus effectus formalis illigendi ex defectu proportionis cap subi, q̃ non
illigens, sic in. in hac sent intellectus non dicat formaliter in recto actum
physicam. nisi forte in obliquo. i. etiã non in obliquo, vnde possit depoa
absoluta et in lapide vg. tm nunqã denotabit poa illigentes et vi
dentes in actu. si nisi procedat ab ea actualem emanatiã, ita q̃
nunqã habet effectus formalis illigendi nisi intercurrente emanatia, quę
i. in recto. i. in obliquo pertineat ad illectum, aut saltem, vt dixi si
ne qua non dans opportunitatem pro. vt apta denoari illigens, ad eius
modum, quo voluntas eliciens amorem sibi unitum non potest non
nata denoari amans bonum nisi presupponat in intu apprehensionem ei⁹ de bonitati

vt dixi ipse regnata ei denoari. cum voluntas cęca ad unionem
nitum nunqã ferat. q̃ uis in recto aut in obliquo apprehenso
boni non constituat entiam amoris.

Ex his oib⁹ reddit facilis solutio ad arg̃
negata minori. ad cuius probationem dicendum est emanatiam ei de
rae illectus creatę modo dicto, creatę ungz. q in duo illectus
non intuenit rigurossa rao vnitę, pene raem motę phisicam
ab intrinco, sed solam positionem cum ipso illigente
te, de quo alibi diximus. Quo pet ad 1am raem probantem
emanaem non esse de rae illectus. Ad 2as x dicta respondeo
semp regni ad entiam illectus dependere a poa vitali in recto
i. in obliquo aut saltem vt dixi ipse regnata vt dixi
qua gpt cognio angelica ponita in intellectu hum̃, et q̃ quis
alia sine ea posse non reddet ipsum illigentem.

Rogas, gz sit certa doctrina actenus data
in scie? qdam videtur. i. de fide. hęc prima fidei, mihi ri
diculus, saltem videtur temerarius q̃ eorum Theologorum grauium.

Sect 3a de Anima Christi Dni ita prę fulgeat scientia vt ne queat errore ignorantia vlla vę cognitio obscura laborare? Quot titulo quęstiones habeat.

§ 1.

Ignor. vno in summo partitur, quę dicit praui, dispositi, et rę
nifat errorem intellectus male disponentem ipsum, alio sum
mor negatiue et dicit carentiam scię, seu cognitionis, et hoc priua
riam. sic. i. scię debitę subiecto, et hęc vocer ignor pri
uatiue: i. sciæ non debitę, subo. et hęc vocat ignor pure
negatiue. hoc posterioris modo cognitionis sent de cuius S Tho.
infra animam Xi D. plura ignorasse ea possibilia sub
quę Dei simplex illigibilia cognoscit. nil, a. ignorasse priua
tiue? Acquitas et alios hereticos de orthodoxis esse sentientes
etiã infra. q in puncto q̃ ignorãtię difficultas deuolbit ad solam,
ignor̃ praui dispositi. sic ad errorem intellus fuerit nec ne in aa Xi
quo pot attinere error et falsitas partis sensitiuę. sic an Xi Dni sensus

dō q̄ fuerint ꝓoccupati errore aliquo q̄ versari pot. l. de lege ordinata Dei
l, etz de absoluta et nō ē nemo de errore intellus oppōito sciz qua fulget
anima Xi, aī nec in alijs subis ponī pot etz de poa Dei absoluta cum ipsa
opposita scia, cui virtualit̄ ꝑdicit, si henda ē fides cōi sent̄ a veronti
errorem et sciam. cc idem obum in eadem intu emorari nō pōt q̄ ser
mo ē de errore cc aliq̄ aliud obum disparatuz. cuiq̄ de facto scia aīs
naā Xi, l. si de possibili dei cas, quo āa Xi nulla scia diuina q̄
illustret qua ꝓpt q̄ hz directe ingerit an error intellect, pugnet
cum naa assumpta a Verbo hū. q̄ tz tanta dignitas accrescat illi ut
vi unionis nullum in se errorem admittat in intellu. st nec pōt in
voluntate. et id q̄ dem vt iam dixi tam de facto q̄ ex poa absoluta Dei
et idem udicium ē ꝓport̄ seruata de cognie vera, obscura tn repug
net nec ne aī Xi ℔. ℣ quo ruit, ponderata cogniem veraz, idē at
tingentem rem vtl in se aliam et euidentem, obscuraz aliaz (vtri, q̄ dis
crimen facile) Deinde obscura alia ē certa et infallibilis vt fides D
que fermit ꝓ speculum tn et in enigmate assentit revelatis a ipa veritate
alia ē incerta, fluctuans & formidolossa vt ē assens, hum fidei fallibi
li hoīm testiū nittens, l, etz assens, opinatiu, q̄ sicuris aliis ve ducr
motiuis, qq, falsum subeē pot. De his etz cognitiōb, obscuris indagam,
an de facto. l. de possibili aim ea inia dignitate nat̄ assumpta a Deo s
tare poent in Xō D. nō dem resp illi, obi, cuiq̄ ineo sciat vt me abs
tineam a coi guerria, an fides l. opinio simul possit et cuz scientia
de quo late egi trat. de fide. sed resp alteri, obi disparati vt ꝑ
monui de errore et scia.

Vz cognio obscura fidei, l. opinionis alīena sit ab āa Xi Dni dei traque potentia Dei

De poa ordinata Dei et ex exigentia ad Verbuz hum Xi intui
dissentaneam el, et si veram obscuram oez cogniem hum fidei
l. opinionis coter tradunt Theologi ꝑ ꝓcedenti. Vt. n, undecun
naz elevatz ad et diuinum agi obscura et incerta rei cognie, ei ita
ꝑ deū certa et clara cognio obi q̄ nouit. Dices rerum possibiliuz
ei nō debeē cognio, q̄ nec fidez huc. l. hum aut etz p opinionez
eā ꝑberī not aliqua, ex possibilibq̄ ignoratis ꝑ cui dubio gratia
ei fieret absolute nō decens. Xs cum illi, rei ex uno capitis q̄
nō debeat clara notitia, et ex alio meli, sit eā saltz not fidei hu
id nosse q̄ penit, ignorare. Cui absolutē debeat
ac assumpte not certa plurium. l. ouz possibiluz. ne dei
opos pelag exhauriat infinitum tn ex suppoe q̄ Do decer
nat aliqd alias indebitum ꝓspectum et ac Xi. tenet ip
se Do uire naalitatis ad assumpt dare cogniem eviden
tem. Dices iter, q̄ saltem nō repugnabit ea nāa rei. vt āa Xi
D. cognoscat eam rem possibilem sibi indebitaz ꝑ obscuram fidei D
cogniem certaz et infallibilem imo certitud conuencz sem naale,
sciaz et sensuz cuidā ad illud Dei. hem formiorem ꝑ hetic um ser
monem & āa q̄ in ordine supnaalis cognōis alia cognio
ꝓfectior ē. s. clara et euidens rei in Verbo, l. etz rei in ꝑprio ge
nere, quz cum melior sit debet aī Xi casu quo Do decernat aliq̄
notum et ac Xi

Ponat q̄ fiam. āa Xi de facto cognoscebat hui
et hum testiū de oi re testificata a Deo. ab hoe. l. etz ab Angelo
Item rede ipsa nouerat arg et sicturas ꝓbabiles. unde aliquz
veritates solum ꝓbabilit inferunt. q̄ his ꝓcognitis duci pote
rat tam in assensum fidei huc et hum q̄ in obscur assensum
opinatiuum. Nō nam Xi satis nouisse tam notitia intuitiua
ua q̄ abstractiua euidenti oia testimonia diuina. angelica
et hum simul et sicturas q̄ agunt hoes in assens obscuros
et incertos, tn ex illis sic cognitis nō cognoscere obscure rei
euidenter quz cum q̄ deducebant. vbi aduerte cc assens opi
natiuos deductos ex alijs ānam Xi nunq̄ exercuisse assensu
directe cc rem deductam ex sicturis. l. ex motiuo hum ꝓut
sic, q̄ ille vt sic nō pot nō ee obscur, q̄ fundam cui innititur
fallibile ē. et fundam fallibile nō pot generare nisi obscur, as
sensum. cui ē in ea rem illam ꝓbabilem ꝓpe exercere āaz X
exercere assensum euidentem. s. udicando in alte signato
eiq̄ ꝓbabilitez, vt in reb̄ creditis obscure ꝓ fidem huiusmodi
euidenter udicam q̄ eam credibilitem, quatenus ꝓ arg extrinsca
testiū Dei facta sū credibilia nimis. de quo tt. de fide

R. a. res hic ad quaz absolutaz Dei transferatur
nō dubium grn si Do nullam sciaz aī Xi infunderet ꝓpter
bene ꝓpiq̄ mens fidei huc illustrari nō aliter ac religuoz ℔ n.

mino osonuerent nae elevare ad vsonale huius Dei tm
opposa his legib9 n arcer. imo etz si pmanerent in aa Xi
oes scas quas modo het pos ipsa duxerint 9 here obscur assensu
fidei suae saltem de illis obis. quor9 n het sciam vt dixi
gn imo si fides et scia de eodem in eodem cohsreant intellec
tu potent hem fidem et sciam. et idem iudicium de cognte
vera pbabili, et fidei hum.

Opponis si anima Xi D. post induci testm
hum. L. srecturа probabili ad assentiendum alicui vero hoc p
so similiter posset errare ac decipi, cum tale medium de se er
rori subiaceat. 9 idem inueniens de pbare in Xo D. cogni
em pbabilem et obscuram fidei hum. de poa absoluta Dei
et facere eumdem Xm erroris et falsitatis participem si eam
dem poam Dei absolutam, 9m admittes. L. si facis immune
Xm ab errore et falsne simile teneris a cognie obscura fide
i hum. et opinionis. Ad 9 dg d vt Vs aa Xi D. de poa ab
soluta sit particeps errores de quo infra § 4. Nlomin n
e deneganda illi pdicta cognio obscura. 9 3 medium pbabile
et hum. testm si se n est motivum infallibile veritatis
et ea vi illi9 possit intellus in errorem dilabi. in Deo
tegente fieri pot vt de facto n ducat nisi in rem, et id ne
cessario rae talis protectionis, 9 ea eo 9 duxerint 9 hum. Xi im
mens duci potest testm humano. L. srecturis n sequent trahi
pot in errorem. si et presto sit diua custodia ab errore
Cuius appositis exemplum hem 9 in ips. qui Scriptores Cano
nici in sacris litteris retulere, que ipsi 9 ex alior9 relat
nouere. vt stat in luc. c. 1. Et tradiderunt nobis &c
in gg si se spectatis potuit ee ea naarei falsitas et deceptio
et in de facto n fuit. Deo sem errorem pcauente prouid
speciali vt exigebat Script. que vere et proprie est Verbum
Dei cui falsum subesse n pot. 9 situe in presenti, et si hum.
testm aut medium pbabile et fallibile ex se ex Dei
testate fieri pot. ne Xm induceret in errorem

42

Anima Xi de facto affecta fuerit aliquo errore mentis aut sensus § 3

Num Xi intellum nullo errore de facto antis ve
rum est vno ore fatent oes Orthodoxi explenitud gre
qua Ioan. 1. illustrata est aa Xi et ex plenitudo gre
eum fecit peccati exptem. ita et erroris, plenitudo scil
ex illo iam dicto testm plenum gre et veritis. vtq
Luthum. apud Mald. expendit Card. Tolet 9 annot 47.
vt contestant oes Theologi cum Magro. in 3 dist. 14 et
cum S Tho. hic q 15. ar. 3. Vbi Cabrera. med Aluar.
Ragus. disp 126. Nazar. 3 uers. vnica. Val. punct 1.
§ hac dict. Lorca disp 51. n 8. Vazq. disp. 61. n 51
rao eor, 9 turpitudo ac deformitas saltem physica erroris
dissona nae assumpti 9 in expellendo errore intellectgal
anima Xi conueniunt oes Theologi

Ceterum 9 attinet ad 2m sensitiuam n conueniunt saltem
in modo tuendi Xi sens, qi decepti errore. Suar. disp.
14 sect. 3 ad 3m pformaem existimat animam Xi sens 9 vg.
visum dum solem stellas alia ve distantia insp videbat
et in aqua fluente baculum rectum et in nube refractos
Solis radios sic dua virtute roborari vt in decepti nre
cederent. ea 9 lumina n ottueri in memori ac sunt quanti
tate. nec in aqua refractum baculum, aut in tride colo
rem vtridem. et videt Suar. supponere sens 9 ipsos alios
decepti ac falsitatis capaces. vt ex pos docet Alb mag d. 4.
in 4. et d. 4. q 1. n 14. et sequentib9 disp. P Vazq.
vero disp. 61. n 56. Nazar. hic 3 uers. vnica. Rag.
illa disp. 116. et alii recentes oem falsitatem et errorem
prie dictum amouentes a sensib9. et cum Aristo. 3 de
aia c 3. soli vrai adscribentes iudicio, cuius veg sens 9 Xi
D. ab oi falsitate fuisse immunes. Do vti alios hoes more
consueto expexisse 9 dicta illa oia vid Cf in tride colore
in aqua fluente aut fractum baculus et in Sole, luna
et stellis et mai distantia pexigua quantitis portio

nem

a q aut ergm sbrut long et ab errore do naale p̄pruns
suum sbum & modum quo repentat et ponr il
lis videndus p̄ spes impsas sic et ric repentantes illud
Ego. a. cum Mag. Vid. ut testis Vasq. 3 d. 62.
c 9. lorca part ad Aquilante. g. 13. Disp 99 n 10. mihi p
suassum habeo sens nros aliquales falsitatis et decept imp
fidem et impleae capaces sit. Vt Suar ser. 5 nc 5
et Vasq. 3 addente et gd denoe dari sensib falsum nec
ne. ratio q sensus apphensio obi sformiter ad rem ipsam
s. difformit. si conformit vera. si difformit falsa. nec obs
tat virum Vg. repentare rem vt ponr p spem. q veritas
s. falsitas cognois directe rumor ab eo q res. s. n. s a p rei
q d sit de conformit ipsi cum re, vt caiet in spe impr
sa. In hoc n. Vg veritas loquit distinguet a veritate cog
nobis. vt late exponi et defende. q veracitas directe Essor
mitas loquelae cum re ipsa n directe vt in se. sed vt
in mente loquentis. at veritas cognois directe. s. consen
tia rei vt vise, n item vt in spe impsa cognoscentis
ab eo. n. q res. s. n. s dicit Philosop. pp dicer. s. falsa
sa. si n. spes impsa remaneat ponat ac s. vtig cognis
ex illa. et si euadat sformis spes falsa, n tnent sed
falso repentabit obiz
Do mihi quasum heo XD. n rec dicuisse
fundte vtes sensitiz Vg. vis, alteri vt sens ac ceteros
hoes pollentes vigore sensuum. sic ut Reg. Nazar. et
alii s. ac ppterea virum XD. illa sua ppetate in sue
to et semoto miraculo speciali ptect et preseruasse a falsite
q nil pmut hoc miraculum adhuere. Quamobrem cum
eodem Vasq n renuo admittere in XD. aliquale imo
q fictam tn et impleam raem falsitatis impa sensitiva
cui capax sit ab q ullo pro q dispendio vitae nae. tum q ista
decepto minimi sit dum a Deo facile rais scia corrigi
tum et q n sit effecta et ple et pmo, assens q iudica
tiui cui falsitas vt pte sentiri sensus dere apphensa
momentum hut duz taxat, et verae aliqz tnsitiuz affert hum
no intellectui si gbarr in eo, quae ppria pro illa duz
dicantur

ponentis et dividentis vtopte docet Suar. 1 p. tt. d.
aa lib. 3. cap. 6. et hoc modo cum eodem et aliis illigo.
Artem 2 dum ait. Ven n. Le falsum ogleaio sceptuz
vntellus. V 3 inqz et falsuz ogleae et esse. nam sm
simplicit sensibq quadrat, imo ut simplici apphensi vntelq
gs in Xo falsam aliq gbare n formido

Vmplicatio sit hum Xi intellectum aliquo pac occupari circa falsum iudicium. Art 4us

Vt si meditemur animam Xi D. denudatam a sua scientia de
pa absoluta. s, et si vermo sit de illis rebus quae ignorat
het Vg. de aliqz possibilibq quae n videt in Verbo. an sit
possit de pa absoluta plabi in errorem ac illa Deo talem er
rorem p̄mittente. s, et infundente et pcurante.
Qua in re suppono vt certuz, q Pres et Theologi cit
asseuerant cum Paulo ad Hebr. 11. ce impossibile menti
ri Deum siue p se ipsum immediate, siue medio alio instrumen
to Xi aut Spu alio vt lata manu ostendi 2 2 q. 1. ar 3. cum
Suar. ibi disp. 3. sect. 9. Torres disp. 3 dub. 1. lorca disp. 8.
c 9. Valen punct. 3. sect 1. idq et uno suffragio ptbant
recentes hic. Medina q 15. ar 3. sect 3. Nazar. tuent. 1. § dico
cum Magro Cano. lib. 12. de locis c 11. 3. et 4. dum gs ponti
tam exagitantes impossibile arbitrantur a Deo sup infundi
errorem Xo D. p quem falsum gferat. q suppono et ex
tam implicantiam Deus Xo immittere eum errorem, quo
ipsum allo quens decipiat. est n. mendacii rea sua ma
veracitas q implat. Quaeris qd nam regrat ut error
infus a Deo a nime Xi est media loquela Dei explicui
rubis 5 tt. defende. s, ex Arte Verbum siue loquela est sig
num rei plate cognitum pariet sceptq loquentis siue ea
representaem rei, ut existentis in cognie et mente loquen
tis, quae ut aliqs dicq falsa s loquitio Dei oportet exprimat
a Deo creata decipiente. ut si dicat Deum infundere actum
falsum. Vg representantem mundum fuisse ab aeterno.

et hoc

ipmz sic a Deo iudicari, quare duz illig ab9 falsi vt
cet mendax testimz et Verbuz Dei ipse ab9 hoc totum fu
tur, é splicatum. mund9 fuit ab eterno, et sic iudicra Deo
esse hoc ita é in mente diuina. Ita g9 n' é dubitado de er
rore intellus, quo D9 falsum diceret creaaz alloqueus
sed de alio errore quouis m9 g nulla rae est importuna Dei
Vg. ponam9 hunc errorem hoo n' é raalis, speculatiuz
l. etz hunc practicum, n' expedit semp reddere vnicuiq9
suum l. l. alig do 3 opari male. Error practic9 mariti
ficialis9 ad rem ideg licet iudiciuz ac speculatiuz

His adnotatis Cabrera vtrig9 partis fun
dam ꝓposuit g. 15. ar3. ment. n° 10. difficultem vi
dit in detratam religt, detrat Vaz. hip. 61. n° 59 an
nuente Lorca disp. 59. n° 8. distinguens inter errorem spe
culatiuum et practicum, et hunc affirmat d' impossibilez
ag Xi etz de pa absoluta, sec9 v illum. rao illi9 é, g meli
nat ad pecz, et ois inclinao ad pecz repugnat nec assump
tz a Deo rao huiusmodi é g' in infusione erroris speculatiui
nulla apparet repugnantia cum aliquo ettributo Dei

Suarez V°. disp. 14. sect. 3. § Difficile. Nazar.
alla 2uers. t. Ragus. disp. 116. § milomin9. Medina
ar3. fine. sect3. et alii Reores abaa Xi D. oem errorem
etz vt possibilem de pa absoluta relegant, g suaderi pot ea
Anselm. lib. de. vt D9 hoc. etz. repugnat inco huc in verba in
dicante. ignoraz n' potest assummere sup. g nunqz é ver
bis, sed semp noxia. Exqz verbis g dicti reores arripuere
ansam arguendi ria. t. vt Suar. Nazar. et Med. ali
enum é ab infinita sapientia Dei vt ponat errorem in
creat quo ipsam decipiat. A. n. summz bonitatis é. nec in
se culpam admittere, nec caare in alio ita infinitz sapientie
é, nec inde admittere errorez, nec ponere in alio. firmat
ad guuernaz sapientem, et guid de Dei, qua regit naam
assumptaz ase. oino ptinet. occ errorez g cauere in ipsa, tuz
g error ille refundat in Deuz, et ita eoz idiomatuz Deus
g dicerit errans ac deceptz g actu nefas videt. cum etz
g id ipmz summopere labefactaret eximiaz Xi authoritz

in licen

dicendo et orego omo confirmaret fidem debitaz ipsi vt
maali instrumo et organo diuinitatis vt loquunt de ex
illo ad Hebreos. 1. nouis. a. loquut9 é nob9 in filio
Pet regula. g hoc ipso g Xs D. est possibilis error ac
deceptio vtig decipt9 nos poet decipe, et nobis falsuz log
quo rueret infallibilitas duc fidei, g g deg liceret m du
bitare. Vz defacto Xus D. viam salutis ostendens de
cipt9 sit a Deo vtente sua virtute absoluta

Do cum eodem Suar. et Ragusa. ceteis
dem met Anselm. verbis arguit. g error intellus nil het
honestatis in se. vnde sit expetibilis a Deo et collocari pos
in Xo D. l. in alia quauis creat intuali, qua astringit
Rag. Tunc error intellus stingit. g ipse n' habet ea regula
principia ad impediendum errorem. et venandam veritatem
l. g casu quo de pa absoluta Xi intel9 errare queret se n'
here ea principia et milomin9 elicit assensuz errantem: et
hoc m' ponente vult errare g culpa é, l. nescit. Vz licet, quo
n' obstante adhuc elicit assensum falsuz, et hoc m' exponit se
temere errandi piculo, g culpa n' vacat. aut denig ignorans
inuincibiliter se here ea principia opat errorem, et hoc pacto
agit rem de se malaz saltim maalis, cuig incapaca é mia
assumpta. cui n' solus repugnat pecz sorlis. sed et maalis.
vti fomes peccati

Ego g dem g credaz ꝓbabiles opiniones. qq
sent eoi affirmat repugnare oino vt D9 Xs infundat erro
rem, ingenue milomin9 fateor n' duc me assequutuz eleui
dentem raem repugnie dummodo errore hoc D9 ipse ad lo
quendi vt s. g ostendaz directe, n' repugnare
dendo raem. Deinde d' indirecte diluendo rae implic
antie quas et coiter ꝓducunt Reores g sic directe l.
l. dicta infusio. l. ꝓmissio erroris in aa Xi D. cuz nullo Dei
attributo pugnat, et omnino ipsa. cui n' repugnare et Suar.
cum aliis lubens admittit. duo si religua attributa ꝓpz
cum pugnare ea erroris infusio asseret coit. vz sapientia
et bonitas diu, sed cuz tuis n' g. Ad primum quod sapien
tiam infinitaz, n' destruit acceptus sapientie infinitz summas

et infi

infinita et infallibili necessitate veritatis scopum attingentis
Galius intellus in quo ipsa n' é abeo veritatis scopo deficiat;
Deo id agente aut permittente regidem huiusmodi error n' refundi in
aliquem errorem eiq in quo é summa sapientia, q sapientia
infinita n' queat in Deo ex eo q ipse ponat errorem in alio
qui solum destruit sciam eiq in quo ipse met error est. Dices
de rae summae sapientiae é ista q et in se n' pati errorem. et fa
cere ne alius decipiat opat sua. Sed semp urget q dixi. nempe
integram raem summae sapientiae seruari in summa necessitate
attingendi veritatem et pellendi a se errorem, sed non necessi
tatem decipiendi aliquem intellum, siue errorem ponendi in
illo. At, de rae summae immortalitatis et immutabilitatis, quae
in Deo est, tantum é ut in se mortem et mutatem non patiatur
sicus ut in alio nequeat mortem et mutatem inferre. ut ostat
Dices iterq q Deus summe bonus n' admittit in se turpitudinem cul
pam, neq causat malio q similiter Eos. Sed imo ex hoc ipso ora
tidus insurgit argus, q simul ostendit n' el Dei bonitas
caare errorem aut permittere in hum intellu X'i D. de pna
absoluta, ideo namq repugnat summae bonitati Dei culpas
causare in alio, q hoc ipso Deus in se vere et realiter é et nequit
cati, é n. pec n' solum q in se pec admittit, sed etiq q é caa
ut alius peccet. at q ex eo q Deus cauit errorem in alio, nec in se
admittit errorem a quo supponit immunis, nec deinde
culpa deiuetur quando quidem error ipse forsitan n' é
pec nec ullo iure eius causalitas prohibita a Deo, ut stabit
amplius ex solutis argumentis, quae nobis opponunt. Quin
fussio erroris practici nil derogat huic sapis et bonitati.

Ad fundam quo Vasq et Lorca, nobis dissenti
unt dicendum é errorem practicum inclinare ad ma
lum maaliter, n' sed ad sententiam appetitus datum nobis
a Deo, sed n' ipsa ea repugnat, s. illius Deus caas el, s. etiq
negat Deum et authorem pec ita ut el et author pec necessarium
erat ut ea affa maaliter s. infunderet errorem practicum
et donaret nobis appetitum sentientes n' trahentem nece
ssi sua hoem ad pec q Deus liber est a turpitudini culpae
ad q error practicus caat, ab ipso modo aliquo, q maaliter incli
nare

a q in X'o D. adhuc posito eo errore culpa est impossibilis
q si in pura creatura error ille ponetur a Deo, ponetur q ex
ex fine honesto. et alioq cum ipso pec forsitan et maaliter
nullam haeret physicam nexum, nec moralem q dem. Vn de
cir. n' implere el in naa assumpta errorem remote indi
nantem ad pec nec inclinantem proxime. At n' repugnat el
in X'o D. appetitum sentientem remote et ultrinsece incli
nantem ad malum proxima inclinatio ei omnino ad virtu
abolita. de quo uterq sermo erit infra cum de X'i impeccabi
litate disseramus. Ad fundam Pii Vasq, et aliorum, Anselm.
loquor de facto et de lege ordinata Dei. ad duplicem raem ex eligo ver
bis deprehensa R ad 13 allat ea dicta. ad confirm rectae quidem ad
huius sententiam, quasi debitum et orientalem naturae assumptae primae
homini peccare errorem, q semp inutilis et physice nociq é intellus
hoc in Deum n' cogit ut attenta ei virtute sua infinita ne
queat eum ordine et exigere inuertere, et dare naturae assumptae mo
utilem et noxium errorem. Nec obstat ex admisso casu quod
Deum pos q coicare idiomata q dicari errantes, et similia
n' q dem in se sed in naa assumpta, q sic dici pot mori mu
tari, et crucifigi in naa assumpta, q immortalis é in se
et immutabilis. ita in naa assumpta decipi et errare e
qualis dissonat. f. n' dissonat, q pari s. impari debet. quo
fit ad 13 probata illius q in confirmat assumit. Unde ex
nil obstat ad misso casu q de X'i D. authoritas in rei infirma
ri in his, quae loquitur q é nobis ut instrumentum et lingua Dei
hoc, n. nullatenus negat. q ideo de facto X'us D. é veluti lin
gua Dei. q tollet sapientia eximia et nullo vinculo errore
q si de pna absoluta X'us erraret, hoc ipso n' exercent ut sic
mun loquendi noe et vice Dei, et si deceptus nos decipet q
ut quasi noe suo, neq gereret se ut lingua Dei, n' alius acsi
q s diceret et argueret, q in infirmari authoritas Dauid
in his, quae loquitur, é ut lingua et calamus velocis scribentis
q de pna absoluta. Prophae ipse potuit errare in ijs quae scri
beret authoritate privata. n' vi noe et vice Dei. ita similiter ea
Nec valet dicere modo supra dubitandi locus, an X'us D

EL COLEGIO DE NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO

decept9 fuerit a Deo suam sponsam exercente, & gerente se Xpo D. vt mo pdicat fidei. & vt organo et lingua Dei implat orbi etz depta absoluta decipi, et decipere nos. naz vt sic forlit no logr ipse nobis. sed D9 p ipsum, quo fet ad aa & pbat eisdem assumpti

Ad 2m fundam ex eodez testimo Anselmi, resp. licet de facto nulla rat honestari spoet error in aa Xi spot tn duinit9 ea multiplici fine quem sibi D9 spot pscribere saltem spallande suę virtutis infinitę. Ad 3m ex 2a; do gratis illis tribus modis Deus spe caare errorem in aa Xi ea tamen lege vt nulla moralis turpitudo interueniat. vt fieri spot saltz p ignoram inuincibilem, neq ptterea segnit. Deum gd inhoneste moraliter agere, & in eig modi errore nulla sit moralis turpitudo, aut 2o. aaz Xi teneri ad pcauendum errorem, quem inuincibiliter malz et ignoraret, he pz & spoet infundi a Deo absq ulla circumstia malitię etz maalis. Dices id ei impossibile saltez duz error est maalis malo. Sed nego repugnat alicui maalis malum et in aa Xi D. de pta absoluta quamuis repugnet homini pcie sub hac ratione vt amplius suo loco infra, quo fet ad integrum discursum P. Rag.

Disp. 9. de Scientia beata animę Christi D.

Plantiam erimatur9 scia beate, seu visionis Dei, quę affuit in aa Xpi. triam max. in presenti expendam. 1o an et ex quot spoe aa Xi D. inspexerit Deus. 2o an oia possibilia viderit in ea via diui. 3o an saltem futura eternitatis ambitu clussa.

Sect. 1o. an et ex quo tpore aa Xi D. viderit centias diuinas?

Deside et saltem post gaz et mortem aaz Xi vidisse Deus vt ceci Theologi sentz ex correcta Florentini decreto fidei, qmuis in motiuz quidam trahat in Xto D. vz iustor ses. morbe intuenti ente nullis culpis et reatu cruciatis expeditos. vt Deo fruantur mox in cęlum euolare, & in eum spbat eisdem Xi in epla ad Hebr. et in dicta Patris gloriosi, quem in symbolo fidei profitet ecclia: qm addit Albar. disp 52. no 6. cum Cab. 99 ar 2. disp 21. no 48.

etiam vz fidem aaz Xi vidisse centias Dei ante gaz et mortem abstrahendo ab hoc. c. illo tpore mortalis vitę & testim scripte ab eisdem adducta, qui aduersus Patrum testim ingt Suar. disp 25. sect. 1. pcle 1. & ipse singula nn euincant. magnam tn fidem scilicet

Aduerto tamen veritez pz sine rubore audeat nullo vsficiari impudentes, qdaz hęretici potuerunt in ęlum os suum in Xi maiestatem blasfemantes, naz qdaz a fide spfuga. & et infernor incola. vt refert Bellarm. lib. 4. de aa Xti. c. 8. & et hinc affirmare nemo veritq Xti. dolor magnit possum damnatus desperare. et Caluino cum sociis eodem teste Bellarm. ibi, et Salmer. to 10. tr. 43. impie asseuerauit Xum ad Inferos descendisse vt nostra salute damnatos pęnas sustineret in triduo. quor deliria egregie retundit Bellarm.

A quo a tpore aaz Xi D. duinam centiam vidisse, nil certum et firmum ex fide hemo nito mino tn ex cor Patrum et Theologor sensu in 1. dist. 14 et hic q. 9. ar 2. in dubie tenenduz e a puncto incarnatis Xi beatum cepisse, id negare ingentis pcul dubio audacię et temeritatis foret. vt affirmat Cano 12. de locis. c. 14 Suar. 3a pcle 2 Me q. 9. ar. 2. Albar. no 9. Val. q. 2 Ruguez. disp. 83. § 2. Torca disp 47. Cab. no 10. & etiam credit erroneum, et hereti proximum. pz scripte testim allatis ab his Theologis, ex qq si in certo, satis tn probabiliter dici potest aam Xi a puncto creatis vidisse Deum. & quo sufficiat illud Ioan. 1. no 18. Deum nemo vidit unqz unigenitus filius q e in sinu Patris ipse enarrauit: vbi vt apprime nonnet Toletus et Maldonatus q. 1. Ioan. no potuisse Moisen authorem d veritatis allatę a Xto D. illis verbis. ex p Moisez data e, gra et veritas p Iesum Xtum facta est. et reddit raem Suarez. & Deus nemo vidit unqz, etiam Leo quę Dei is nullo a Xto certo narrarate et reuelare potuit unigenitus a filio Xto Iesu cum viderit Deus ipse certo narrare potuit. Xtus & duz vitę mortalis frueret visura

potuit que Dei is certo narrare, q Deus clare vidit
q si aliqueando in via mortali cum in carnalis mom
vnigenitq filiq Dei fact9 in carne, cum in eo tpore credo
nat9 hy redutt patrimo beatitud essentialis ipso ure filiaris natis
sibi debita, gz vt adiret nullum meritu, nulla q mors Pa
tris spectari debuit vt eo tpore in censeat beat9 q sponsus
ad diuinitatis fontem peruenit. q eatune, alios beatos sta
tuit q caput et exemplar. de cuiq plenitud nouim in gram
sed et glaz ceteri eramq suscepturi. hec certa apud catho
licos. illud sub lite, an toto vitq decursu ds Xi gaudiuq
beatificu seruauerit. an otinuerit aliq

Cano. lo. de locis c 14. f. sed olim, opinat diu
dissensat factus ee, vt ex vis beata gaudiuq beatuq in ds Xi ple
rit. quo acerbius pas tpore maio q nobis etq vnq superi tristitiaq
mitteret, et in hoc Patris decreto positaq fuisse Math. 27.
Deus Deus meus. vt gd derelinquisti me. Bz bat sentq Valq hic. 99
to z. quomodo, et in eam ppendet Maldonat9 ad c. 26. n 34.
illis verbis. Meliq vgr alii, &c. tenet ea prece Salmeron. to 10 tt.
11. q ad 43 id q euidet acceptuq ea B Ambo. lib. 10 in luc. c 22
vbi q nobis (inqt) Xs sequestrata delectat diuinitatis eterne, et dic
nre infirmitatis effectus fuisse q deinceps creata delectat diuini
tatis accipi nt pot. q decreata ea visione beata effusura gz que
otinuit, vt tristaret q nobis et q gaudio sibi q posito sustine
ret crucem confus contempta, ad heb. 12. Affirmat vna tpore
passionis ingens tristitia et superior q Sae Xo occupauit, dolor
max inuasit, vt eo. Patriq corroborat Maldon. et ea Agath. Pap
in 6 synodo general. Vaz. disp 73. c 4. Suar. disp 30. sect 3. q
gd ea aduerso sentiat caret, infra q. 46. ar 7. et Aureol9 apud
Lagrelum, in 3. dist. 16. vnica ar. 2. in arg 13 et 20 citq
quos et refutat Ragus. in 3. d 24. q. 1. aum forca disp. 61. n 3, ad
dens n 4 caret, sentq n ut tutaq; sed max tristitia cum eximia
delectat beata nt cohoret, q da Xi D. tpore pas cohibuit gau
dium beatificu. Vtro apud nullos reperes nt bene audit hec
Cani sent, gz insectat ea prece S Tho. 46. 3. ar 2. corp. etcos
Thomq cit

suar. disp. 30. s 3. q vna Salas 1 2. tt. 2. d. 7. n 66
Lutum. ad heb. 12. suo n 3 Rag. d. 48. Vaz. 1 2
disp 16. n 13. et hic d. 73. n 26. vbi refert oes fere theolo
gos asserentes cum summa beatitudinis voluptate vehe
mentem in morte sua Xm scepisse dolorem. vnde Suar.
sentq Cani credit temerariaq modeste tperans acrem bn
rici censuraq existimantis ea fidei. q lib. 8. g 2. ad 2m
a gz me nobis cohibeo ppt authoritatem Doctoris eam opinio
onem sequentiq stante asseueramus nec ad illaq oculi Xi aq
in passione beataq delectat repsisse. q hec summatio effectio
tatis beatq. vt ait Benedict. 12 in quadragesima eatenusq
quiq et meminit Cano. cum. a. vno ore Theologi Xi aq
semq fuerit beata et summate et efficaciter q gaudiuq beatificu
suau penni ea visio beata

A cuiq assertq nt retrahit Amb. qu
in Vaz. d. 73. n 26. cum aliis congruenter explat nt dere
mot gaudii quo ad substa, sed gz ad effectu ipsiq impediendi
q tristitiaq vt etq otigit Xo D. lachrimanti diq Lazaro
exterius excitauit ad vitaq. Ad quem missis aliorsus
lutionibq que minq placent, placet q affirmat Rag. cuq aliis
illa d. 24. q vnq gaudiuq beatuq et tristitiaq a Xo sceptaq
in par sua nt et directe oppositaq et repugnantiaq de diuersis et
disparatis is, q in que illis possit inesse repugnantia solusq ex
incapacitate et limitat virtutis animeq, que si capat in
magnuq gaudiuq sic absorbet ex limitae sua capacitatis vires
appetitus sensitiui et sentientis vt nt admittat tristitiaq. Diuina
virtute factus ee vt ea Xi sic roborata et patiens tristitiaq
in pte superiori, gz nequit nt valeret sustinere.

Sect Da gz ad 3m D. videat in
Verbo oia que in Dei gra otinentur.

Inquo fundq questq

§ 1.

S Thom. q 10. ar 1. docet entiaq diuina abaa Xi
nequaq gz fuisse ophensiaq, q infinituq q finito ophendi
impos

impossibile é unus ar. docet aaz Xi n videre oia quę
sit unpoa Dei, hoc n. est ozhendere oia quę Dz potia
cere g est ozhendere suu virtutem et ozequens suu
entiaz. g tradiderat in genere de oi beato 1ę. g 14. ar.
his verbis. nullus intellus creatus videndo Deus potest cog
nascere oia quę Dz facit. l. facere pot. hoc n. est ozhende
re eius virtutem &c.

Ex his duobus 2 Sorg. 1ę. disp 52. c1.
unum suppono ut desde certuz, cum Lunatoribus cor. 1ę.
g 12. ar 2. quos refert et sugit Granad. disp 18 s. 2. Deus
se et omne unozhensibilem a creat quauis poa Dei ex con
cil. later. sub Innoc. 3. het cap firmit de sum. Trinit.
et fide Cathol. sic firmit credentes g unus é verus Dz se
nus immensus et inomutabilis unozhensibilis &c. l
n. ut stabit ex pgressu dubtaiz positus sit unquest.
Dz ex uis ouz possibilez in Deo seguat vera Dei ozhen
sio nec ne, qd dam affirmantibus negantibus alijs oibus in
coe é assertum nulla rae spric et in rigore ab intellu
Beati Deum poe ozhendi, g fixum suppono ad ouersiam
nez abaa Xi D. Deum poe ozhendi vlla virtute

Hinc eo devolbit inquisitionis punct
an sit legitima doctia et veza S. Tho. 2 ar 2. utz Deuz fore
ozhendendum abaa Xi. l. alteri beati, si oia videret in
Verbo, hoc é in entia diu. ut speculo creaturaz. ita ut
nil lateret tam ex sectionibus diu, quę is forlit in Deo
gz ex oibus quę eminent stinent in entia diu. ex oibus inqz
creatis, quoad subit et quo ad oes modos possibiles anez
si scia beata Xi D. adequarz sez diuinę is ozaem
cognoscibilem ea sig et vere ozhensio Dei

Vbi deinde suppono ex cõi Theologoz doctia
1ę. g 12. ez remitente Vaz. ibi disp 82 c4 n neces ex uis
Dei videri in Verbo oia possibilia distincte ac singulatim
ez entia Dei ut beato mediuz cognoscendi creas g etsi vult
infinita Dei dee ezqualitz nat mediuz ad cognoscenda oia
ez singulatiz. quaz, ouz in Deo g forlit vult et stinentia

speciis tm ea vao detrandi et movendi obuie ad omnipo
sibile g alio n ouenit entiz diui ex gcissa rae suę entitatis
rdex onotat l. ad lumen gloriz, l. ad speem illigibilez di
uersas opiniones, et ozeq ex onotat ad clariorez l. n clariorez
uisu, cuius vulgare hemus accommodatius exemplum in visu
corporeo, cuius intuitus in obo n prouidit, sed idem met clarius
et distincte cernit. Dz. videns alonge venientes hoes. prius
cernis subst deinde aal. sentis hoes duz accedit propius
tandez. Dum demum ame ad. Non ne idem met in oi in
tuitu stricis? sed ot eadem clarius. unde patet pinguos
obtutus distinguere. an sit pinquius sentiendi. duz obiect subt
t. l. pinquius illigendi duz aal, aut denig pinquius talis
illigendi dum pcisse repsentat hoo. cuz in noi visione exp
obi repsentet subst. aal. hoo. Dus g sic in presenti pzor. ser
uata tm qua missa unde egressi redeamus et pmde g an
si das Xm D. videret oia distincte et singulatim in entia diu
hec hoc ipso ozhendere. Vbi tandez ea id g supponit g tacetur
sup, an sit aut causa adequata asserendi Xi aaz n videre oia in
Verbo repugn in ozhensi Dei, qui fieret ex talivis an si n segu
at ozhensio ex tali visione, aliunde ex alio cap. cavis io repug
net. et deneganda, Xm D. g adfinem sedet definiendus tra
iiio. nunc ad 1um

Sent affirmativa authoritate et ra
tione munitur.

Cois sent ea vis ouz in entia diu vera reg ozhensio Dei
extensiua et intensiua pfidis Ilsitet Florentina. Secvi
dei sentire B. Aug. to. 2. ep. 112 c10. Gadens vulgares
ozhensi defum sic. Tunc res ozhendit g tota videt. ut nil
eius lateat videntes. distinguit inter videre res ut cumg
et illaz ozhendere, duz ait. aliud é videre, aliud é totuz vi
dendo ozhendere. g dez id videt g prens ut cumg sentit, totuz
a. ozhendit videndo. g tota videt ut nullus lateat videntes
aut cuius fines circumspici possint. Idez het. 12. de cuit. c16.
et ser. 190 dicere. vbi ait ex eo deus non pot ozhendi g rem pali
qd ipsius supet extra ez exceptus creatus Aug. sumat Christ.
Grcg. Basili et alii Pres apud Salas

Hanc sentiã a claris docet S. Tho. in contrio sect. quam segnuntur
ces Thom. Cajet. Suar. tã. l. 2. de attrib. c 29 nº 13. et
hic d 26. s 3. et 10. de Ang. l. 2 c 21. nº 11. et seqntibus
Vas. tã. d 50. c 5. et hic d. 91. n 11. Mol. tã. q 12. ar 8
disp 2 Vanez sele 2. Navarrete. nº 43 & 1. sele 2. Tyan.
disp. unica sele 3. Machin. d 19. s 6. Gran. d 1. s 6. tt 5.
et 11 6. disp 13. sect. 1. 2. et 3. Phasol ibi ar 7. dub. 5
6. et 7. Arrub. tã. disp 27. c 2 et disp 24. maxime c 5. Al
belda ets ibi disp 31. sect. 2 sele 1. Lorca. hic disp 16 nº 7. Na
zari q 10. ar. 2. ment Ragus. disp 27. & 2. et 3. Albar. q 10.
ar. 1. et 2. vbi magr Curiel in manuscriptis et cort oês recres

Dr. 1. ea vulgari desie sphens Aug. rem sp
hendere é ita videre illam. vt nil lateat videntem. l. ita videre
vt finiat scia sphendentis. sed visio ouis qua forlt et emin
er
se in Deo sic Deum videt. vt nil eig lateat videntes. l. sic videt
Deum vt finiat scia videntis. q videns in Deo oia Deus sphendit
seq & legitima. min' supponr in suersia. maior pter qq et doc
trina et desio Aug laudat zelatudine ea sphens corporea, tunc, n.
unus corpus sphendit aliud. q illud sub se claudat. ita vt nil eig ex
tra sphendens sit. pr. 1. tunc intenlit aligua virtus effusa sphendr
dum ita eius virtus penetrat visione. vt ois eig effus videat
in ipsa. vt principus demonstratiuus tunc sphendr. et quasi
cognoscibilitate eahaurre duo ois scles deducibiles ea illo vi
dent in Deo: vel aliter eo melius vidr causa, quo plures effus
videne unea. veles quo plurres effus eo melius q visio, que in
Deo penetrat oia cognoscibilia et possibilia eahaurit et sphendit
cognoscibilitatem. huic virtutis, et inde et naz Dei. Dei
dicas primo ad sphens ulterius negri verbum gradus pfect
in visione. vt sit tam ede cognoscat obus. qq é cognoscibile
verget cum alii Phasol s. n 16 fieri inde nullas creaturas
poe ab alia sphendi nisi a solo Deo. q idem nulla ets Angelo
supmus pot aliam ita exacte cognoscere. vt deus. ac preterea neq
vt cognoscibilis é simplicr. q si iter, & cum P. Monco
infra cap. 7. et alijs respondeas ad sphens n' negri vt res
tantus cognoscat. q é cognoscibilis vt cumq. sed q postulat
cognosci. acrit insurgunt q dam Veores qq hec solutio
exossa é

a q ets fieret sibi creas poe sphendi a solo Deo n' ets ab alia cre
at. nam creat postulat cognosci a Deo. quatenus exigit &
duci ab ipso vt supmo opifice & sapientias & pante. sap. 7.
et oreg desiderat sciam infinitas et summas, que vt soli
Dei est sic Dei soli erit creaturam tam pfecte cognoscere
& perfect cognosci. q insup maxe premunt in gra sanctifo
cante titulo speali, que a nullo poet sphendi nisi a Deo. q
ipsa exigit. tunc q Deitatis participatus é. amorem diuinus,
tum ets q obum ogruus diue amicitus, redamatus Dei & et perf
summas cognitem tanto amori et redamationi pdentem
Quod si 3. ppter hec aliam uneas viaz ad sphens n' et op
rem videre tam pfecte vt postulat videri, sed vt videat
tanta et quali pfecte que sufficiat adequare cognoscibi
litatem obi proportionatam pfecte entitatus illi & mutuas
ets adequatus entitatiuam int obum cognoscibile et prin
pium naabit cognoscens, & inde fieri unoes hypostaticas
Xpi creatas n' poe sphendi ab vlla creat ets pfectus que
vt n' pot equare entitate pfectionem entitatiuas unionis
neq et virtute cognoscitiua pfectus cognoscibilitatis &
sis sequens videt absurdus. et q florentinus desinens
solis increats et infinite celsitud et é uno insphensibilis
q q ois creat finita et limitata ab alia sphendi valet
saltem de pea absoluta.

D. Ybarri pot arg ex P. Arrub. to
c 2. num 8. sola visio increata Dei pot cernere in Deo
oia possibilia. q si hoc ipso q visio ouis in entia é increa
ta erit vtq et sphens sua. et vt P. Arrub petit ad sphens
erit visio Dei ea rat et claritate simul, que neces é adae,
ram sphens. Amplr ois visio creata het gradus pfect
specifice, et indiuiduales ex suo obo alit ac diuina cognio, que
et existens ex se, et ex sehens in diuiduam pfectus cum summa
et existens, undam ita ex obo suo secundario eam pfectus & capit
pfectus, undam ita ex obo suo secundario eam pfectus & capit
& nulla visio creata videre pot in Deo ois creaturas, in qq
simul acceptis nullo gradu pfectus specifice, et indiuiduales
detrat q repit, potens dare detratus visioni cum quauis signata

creada

alia ꝺ melior in infinitum. Et 2ng. ꝗ ex gradu detrato ꝑfectis obi secundarii detrata inducidatio nõ potꝫ desumi in vis ouꝫ in entia diuª quanuꝭ ex obo primario vt cum ꝗ potꝫ desumi detrato specꝭ illiꝰ visionis

3º aposteriori in reliqs visionibꝰ obor visio ouꝫ. quę ꝺ in entia alicuiꝰ obi forlit et eminenter vere ꝺ sphensio illiꝰ vti visiones. ggꝫ Angeli superiores cognoscunt inferiores. l. etꝫ res corporeas. nõ alia rae, nisi ꝗ pcisse videnꝫ quę forlit et emin. ter ꝺ mente in ipsoꝝ natura, ꝗ eo ipso ꝗ aliqꝺ videat qdq ꝺ in obo visibile. et eiꝰ nõ lateat videntem vere illud sphendi salum quoad nalia. et ꝺ ea claritate videt quanta et qualiꝫ opꝫ ẽ vt ꝑfectꝫ videat. Iformat a simili hoc ipso. ꝗ darr aliqua virtꝰ a dua. quę sine vlla limitat potꝫ ꝗ qdq ꝺ in mplat ꝑ aliqd dubio eũ potia infinita, et adequata extensiue et intensiue cum oi ꝑducibili vt sic. naꝫ eo ipso ꝗ potꝫ ꝺia potꝫ exinde ca rat, quę decet infinitam virtutꝫ Dei absolutam ab oi subordinatª ad caam superiorem. ꝗ seruata ꝑportꝫ simile in ꝑsenti hoc ipso. ꝗ darr visio ouꝫ intelligibilium sine limitat in entia dua et revera visio ouꝫ ꝑfectis an tiq duiuꝫ, ac subinde eiꝰ sphensiua

4º ꝗ assertio cuiꝰ dat Arnoldꝰ de Villanova artis medicę Tarracon ꝑ quęsitores fidei damnat errorꝭ vt het in directorio inquisitoꝝ Tit p. 9. ꝗ aiebat ꝗ aa Xpi ꝺ sphendit duꝫ entiaꝫ. l. cognoscit oia quę latent in eiꝰ potª ꝗ censura Senatoꝝ fidei ꝑ eodem reputat entiaꝫ duꝫ sphendi ab aa Xpi. et videri oia quę latent in poa Dei, ꝗ ꝗ exvis ouꝫ in Deo Dei sphensia fit

Ab authoritate et rat negatiua

§ sententia 3

Non desiderant pnobiles antiq et iuniores magni nris Theologi existimantes adhuc oibꝰ vissis in entia duª nõ ꝺ specie relato nõ ꝺ sphensiꝫ Dei. qualem fides negat creatª. sic Mag. l. vnꝫ. dist. 14. ꝗ 99 quem segr aptis Scot, q 1. ꝗ ꝺ ꝺbat. Aureol. Durand. Vacon. Gregor. Gabriel. Maior Albert. Adensis Enrric. Basolis et Gotfredus apud Suar. disp 56. sect 1. Bagussa hic disp 67. §1. Monegꝫ selectar. disp 1. c 7. Vaz 1ª. disp 49. cap. 4. § Porro et disp 53. c 2. fine vbi facit ꝗ hae sent quarae ingt poe Thomª redarguit eaviꝰ ouꝫ nõ seq ꝺ sphensiꝫ Dei. ꝗ in eorª sentª ad ꝺ sphensiꝫ negrr vt sit tantꝫ ꝑfectionis. quantꝫ obum. fauet Vecan. c. 9 de scia Xpi q 7. nº 9 fauent Val. 1ª. q 12. pun. 6. ꝗ nua 2. Sal. ꝺ nu. 7. ꝗ allatis ꝗ vtraq ꝑte raui neutram determinant vtramq ꝗ babilem indicantes. sed declarãt facuntꝫ hae sent Albertinus ꝗ 4 Theol. nº 29. sapientiꝭ et luculent Philipp Monegꝰ alla disp 2 ꝑ cap plura. maª 6. Henrice 1ª. tt 1. disp 4. c 4. et tt. 4. disp 31. cap. 4. et disp. 36. nº 57. et alii innumeri Doctores ingenio nõ vulgari ggꝫ hęc vehementª arrisit opinio

1ª fundamª ex Magro ꝗ ipsius sapientię nõ ẽ datꝰ aq Xpi ad mensuraꝫ ꝺ Ioann. et in ea ꝺ Paul. reposituꝝ sit omes thesauri sapientię et scię Dei ꝗ ꝗ vi dett quę ꝺ et ꝺsequenꝭ eaꝫ Deuꝫ nõ ꝺ sphendat sit ex visione ouꝫ entia duª nõ fieri Dei ꝺ sphensiꝫ. 2ª fundamª ꝺ authoritas Isidori. et fulgentii apud Magrum et Monegum asserentiuꝫ aq Xi D. nil omino here scię et sapienti, ipso Deo. et tantꝫ nõ visse ꝗ ꝺ diuinitas nouit. sed nõ stella. nam diuinitas sibi intigre nota ẽ nõ item humanitati assumptę. ꝗ hi Patres faciunt equalem ex ꝗ obi scitꝰ sciaꝫ increataꝫ Dei, et sciaꝫ humanitatis Xpi. sed inequalem in modo integritatis et quasi ꝑfectꝰ intensiue. ꝗ S. Bonauent egregie videtur explicasse. duꝫ in 3. dist. 14. ar 1. q 2. § resolutio ingt totum Deum videri ab aa Xi. sed nõ tantum. et nil latere Dei. sed oe ꝗ in eo ꝺ forlit et emin apparet vt videat sed nõ apparere vt sphendat ꝗ ꝗ ꝺ sphensio Dei quę desiderat ꝙ totuꝫ videre Deuꝫ etiam in ipso ꝺ emin sensuꝫ hoꝝ Patruꝫ. ex quoꝝ assert gradum facio 2ª quę arae fundamª ꝗ ẽ.

3ª Stat bene oia videre in Verbo. sed nõ ea claritate et ꝑfectꝰ qualis et quanta necessª ẽ vt ea visio adequet

cognos

cognoscibilitem obi, q̃ visio ouz in Deo n̄ eo ꝙ affert sphens Dei. veꝝ nec ab aduersi negari pot. et in via S. Tho. legitima et sp. grs ar 7. ad 3um et alibi docentis ad sphensionē q̃ de re sphensa fit cognosci cal q̃s cognosceibilis his. 2. q̃s dicit cognosci vn de modo obi. sit modus cognoscis sphensiuus et rao suffragat ma nifesta q̃ si mundiare et pfecte cognoscat ouz q̃s postulat cognosci plane cognio illius obi erit infra cognosceibilitem illius. nec q̃ quabr illi, q̃ sit equal, quom sphendit illud? ans in quo difficultas ꝑ. 1. in genere intellē. aliud est rem cognosci totaz aliud esta liē. et aliud est rem amari totaz, aliud totaliē et q̃ dignitate Dei n. totaz amat a beato, n̄ totaliē et qui est digna amatiue. et in phi sicis aliud est totum effiuz q̃ducti ab vna caa et 2. D. et aliud totaliē quom ab vtraque simul effectus est. 2. D. stante q̃ualitē oimoda ea ꝑ obi etz secundariē visi, dum n̄ videnē in Deo ois creata sed finita, vt puta centuz stare pot vna qualitas penes da ritatem et intensiō ex. gr. duar, visionuz q̃uenientiuz ex vna qua liē lumine glorie. 2. saltem ex vna quali representatiua q̃ centuz 3 equentem mutuā speciē impressiuā q̃ etz visio obi, in entia ad huc gō et vna qualis claritas et effectio intensiua in duabus visionibus cui q̃ illa clarior et pfectior visio n̄ possit nec accedere cognoscibilitatis Dei vt stat. sequens est eam visio quz mutuo clare intuetur Deum vere n̄ est sphensio. ans ꝑ. 1. illa centuz quz videnē in entia dua videant in se ipsis videri possē meliꝰ ac meliꝰ vbi si videant a melio ri et meliori intellu ang. angelico q̃ etz visa in Deo si videant a me liori et meliori lumine glorie cum inter vtrq̃ nulla sit rao discrimi nis in eo differt max ab extenso intensio qualitatuz vitaliuz q̃ rao in tensionis penes idem obiuz homo. rao a. extensi penes diuersa, quez ad mutuo inqualitatibus corporeis primis aut secundis intensio est penes ea dem ꝑtem subi. q̃ pfectio infra. 2. maiore ei q̃dez radicat 2. addit mo nouā gram q̃ q̃ vna pars intensi q̃ penes eadem ꝑtem visiua in Deo pot esse maior et maior claritas et intensio visionis 3o. saltem de pa absoluta Dei nulla est repugnā in eo. q̃ sit possibilis visio beata ꝑfecta. 2. in duobus melior alia q̃ alia sit q̃dez obiuz vnius et vnius sine in quo aut vero similiter dato repugnā 4o. fundam visio ouz creaturaz in Deo ꝑtes ea naz. 1. centuz. aut quenuis numeri finitus n̄ est sphensio tuti

q̃ nec visio ouz simul nulla excepta ans ꝑ. q̃ lateret aliq̃d videntem ea his quz latent in pa Dei. ꝙ veq̃ pot excessum finitus, quo vincerit visio ouz simul aliz ouz ꝑtemnaz. illa visio n̄ est sphensio potiꝰ hoc, nam impossibile est visus infinitus sphensiuus Dei solum finite distare a visione n̄ sphensiua, at q̃ visio finite di stare a secunda q̃dez illi excessus finitus est, q̃ nulla rae visio ouz in Deo sphensio est.

Definitio sphens expensa q̃s

5 distant 4.

Vt apte stet q̃s immerito ac temere ꝓbabilis sentē ma gri, tantor, virorz ex veteri et nouia Theologia ꝓbato suffragio. 1. improbabilis censeat a qq̃dz cum Abel. in sua sect. D. stte. 1. 2. etz q̃ acri est errori ꝓximo ex dist ab alio cum Cab. hic dist 4. n. 23. Operepretuz duxi apire ea le gitima et conuenienti explat sphens. haud quaq̃ ex visi ouz in entia diuina Dei seq̃ sphens. vbi quo ad punctuz de hoc spectant reticiens, quo de re sū, in qua suscepta etz im sphens eno dabo. In punto inq̃s sphens q̃ segre sero. 1. D. Gran. illa dist. 13. sect. 1. n. 5. reuocantes ad voces diri uz. q̃ tam acri pugna vnt scholam S. Tho. et Scoti ouz trinq̃s exagitat. 2o alior placitum existimantiuz de re hic tantuz querti poe, possint nec ne videri in Deo oēs ex at q̃ vt illis visis dicat sphendi aut n̄ sphendi vocamenti querria.

Ego q̃dem differi n̄ possuz vocis q̃s ei vocare. 1. n̄ vocare sphens hanc. 1. illaz visus in Deo. vere, tu Catholicus, nullo ambigat, dum fide sanctuz est Deuz ei inq̃s sphensibilez, n̄ voces tantum et modum loquendi, sed rez aliq̃s et veri tatem fidelis docuisse fidem. hanc veritez quęrimus modo que sit, et an idez sit fidez tradidisse nobis. Deuz ei inq̃s sibilem a creat et Deum ei inuisibilem etz ab aa Xpi dz quale quo ad oia quę sortur et eminenter latent in Deo. Authores sent et affirmant. negant authores 2o. 1. q̃ dere illud du

buz est

vz visio ouz in Deo p̃scindendo q̃ possibilis. Impossibilis dicat in suo sceptu forti tam adq̃uatuz centez ouo vel eiz ꝑhensio. Dices in hoc ipso q̃ sit adq̃uata l. n̊ adq̃uata sceptq̃ cognoscibilitati centz ouo deliteret quoz de noco uersia.

Ut a. apparcat. rem n̊ voces latere fat q̃ grã q̃ eaplandz, desiderioz ꝑhensis, quz finiet quæ velim aduertas amotis vocibq̃ ꝑfectum et clarz sceptuz dere aliqua multiplicunéo et formabilez ab intellectu creato (committo duriuuz. q̃ via creata supilligit summe et infinite) et relictis aliis primq̃ q̃ titatiuq̃ de re, suse in se suse in causa, suse in effectu, quomlibet us ẽ ꝑfectq̃ et ouno adq̃uatq̃ cum cognoscibilitate rei, quatenus ter sic cognoscens et obuz cognituz ẽ adq̃uatio intentiue tant obuz in rae cognoscibilis n̊ exuperet cogniem aut extensiue n̊ lateat eiq̃ aliqd cognoscentez suse intensiue, n̊ adhuc obuz totuz cognituz petat melioq̃ cognosci, et eã cognio adq̃uet in ordinentalis cognoscibilitatem obi ita ut obuz sua cognoscibilitate n̊ exuperet cogniem

Vz n̊ satis expensa ẽ q̃ dicta q̃uatio cognitoib cum cognoscibilitate obi, in quo naz sistat. videa namq̃ dis ere pare nostrates. Hericus et Monez cum alijs ponunt ut obuz tam q̃ficte cognoscat. q̃ petit cognosci. Alij vero eã eam regulam reiicientes ꝓterea q̃ inde fieret a solo Deo pot creatz ꝓhendi ꝓut ꝓ Th. arguim. l. aliam ineunt declarandi viam q̃ sui arrogant ingenij plam, gratã alijs potse iz eam adq̃uatã unco existere, q̃ cognio obi ornat a cognoscente tam bono, aut meliori cum obo cognito, q̃ q̃ez cognoscibilitas passio entis arithmetice ꝓport tenet cum ipsa entitate obi et similiter vnitq̃ cognoscitiua rei similem ꝓport habet cum entitate cognoscentis ea q̃ ꝓte duz eiusmodi cognoscens naturaliter explat omnes eius virtutis cognoscitiuz, ide tantuz cognoscit ea illud obuz, q̃ pot, in ei intentiõ adq̃uat ꝑfectt obi. n̊ adq̃uet exigz cognoscibilitatis illiq̃, quz vt ric pot excendi ad meliorem virtutez cognoscitiuaz, vt apparet in creata cui q̃ cognoscibilitatez alia pot adq̃uare sed n̊ exigz quæ secundum tendit extendit etz ad virtutez cognoscitiuaz infinitaz Dei, q̃ l. minima crea petit saltiz vt ꝓducat

Hoc, tn assertio displicet in primis n̊q̃ falsa sed q̃ reputet ꝓ prium inuentuz antiqua, et omnium fere aliis do tribus Scotuz et Duran. illuz in 3. d. 14. q. 2. ad 2. Scotus hunc ẽ ibi. q. 1. n̊ 10. Scoti verba hæc Videt n. solq̃ ille intellq̃ ꝓhendere aliq̃ illigibile, cuius tanta ẽ ꝑfectio in intuitiua tate, q̃ ẽ ꝑfectio. l. illigibilitas illigibilis. et ideo ibi ẽ mensuratio et adq̃uatio et ppt hoc neutruz ẽ rest alteriq̃ excedens. Verba a. durandi. illa. Vbi ꝑfectio obi in actuali entite excedit ꝑfectz poz in intualitate eius obuz n̊ ꝓhendi a poa

Hoc q̃ mihi grata ẽ doctrina q̃ adequatio intellectus cogniem et obuz, nec illigi alit. nec alit mo de explari pot.

Displicet ꝓterea illoz, reoruz opinio, quæ existimant suaz sentiaz in re aliaz et ab opinione Monezi et Hericis. q̃ impugnant. q̃ duz hi postulant adequatiõ cognitionis cum obo. vt tantuz cognoscat q̃ cognoscibile ẽ q̃ vt q̃ quoq̃ verbo logr S. Tho. ide. q̃ exigit cognosci li quantuz exigit cognosci n̊ tam ample summum vt sonat sed q̃ vt regr ad q̃ualentem ꝑfectz virtutis cognoscitiuz cum ꝑfectt et illigibilitate obi. q̃ obrem et si creat petat cognosci a Deo. hæc tn exigz impedimto n̊ ẽ ꝓhensioni ab alia creatura q̃ue ꝑfecta et cognoscitiua, q̃ illa exigz cognitionis increatz n̊ ẽ tamen ꝑfectz reptaz in ipsa, sed penes q̃ fectz ipsiq̃ ꝓut q̃ualentez obuz ꝑfectt obi q̃ et si dixerit hericus ego tn paulo explatiq̃ durus, exemplis ab impugnatoribus receptis clare ꝓfirmo. Iz scõe denumr ex valore meritorio et satisfactorio Xi theandrici, altioruz, quam vna satis ẽ q̃ meritu q̃digno et q̃uali ac ꝑfecta satisfactõe ouz peccatoruz humani generis et angelici. quam meritu q̃dignuz remissiuz peccati et q̃ualis satisfactio q̃ culpa mortali deberent id si valente pura creatura vt dixi hactq̃. sed vltra at q̃ cunuz peccatum mortale n̊ exigit illuz valorem infinitum ꝑ se totuz poimodam et ricq̃ eam adequatã alioq̃ ꝓ vnaz opaez Xpi duz taxat fieret satis ꝓpter

pec

mortali et nō p̄religs et gutta sang⁹ X̄i n̄ valuisset infinite ꝙ
totiꝯ repara⁹ mundi aduersꝯ id ꝙ definit Clemens .6. vnex
trauag⁹. Vnigenit⁹ de pēnitentiis et remissionibꝯ ꝙ ad bene
ad rui adequatē aliq̄d petere aliud, sed nō ꝙ ad oēz eiꝰ latitudē
sed ꝙ vt omens urata⁹ cum ipso. Dē exemplum: centia diuª duz
currit intar speei impigre ad visionem beatę L, etz diuª ipsa duz
extrinsece supplet lumen glē Vg. ꝙ admittunt Veores ad quos dirigr
argumentao, quasi exigunt a visione beata. vt hic et nunc
ex vi huiꝰ decreti diuini eaiitat, et tn visio nō petit centiam
aut potiꝰ Dei. ꝙ ad oem pfectē. ꝙ inse hit, sed ꝙ ad pfectē
omensuratam sibi, ꝙ similit̄ in presentī Dª.

Ergo dere par, aut nil interē inter ꝙ illuz
dicendi modum quo circa dere illud religiuz é videt. Vt ad
quatō cognitis cum obiecte et cōt appellat' ꝓhensio debeat de
sumi penes latentē obi cognitam. dum sit nil latet. an etz pe
nes modum claritatis, et sic, an is sine reundo inueniri queat
in quo nra sctō é inuenirī pōt ꝓt' adducta ꝙ. in formi
sentē Magri. ideo ꝙ assp̄aueneram, et ea visione sua in cen
tia diuina n̄ rig iam explata⁹ ad equata⁹ cognitis aug obiecti
nito, et hoc dere et quo ad modū loquendī neq̄ vera et legi
timam cē ꝓhensō. quę in eo é. vt res tam pfecte cognoscat ꝙ
ipsa eaigit ad sui adequatē. id ꝙ Monez ꝙ sapienē monet
n̄ cē insolutus etz in rebꝯ corporeis vbi illud ꝙ ppe dicit ab alio
ꝓhendī ꝙ n̄ vt cum ꝙ stinet ab eo, sed ita solide et firmiter vt
nihil stentē possit elabi. quo cē dum Aug⁹ dixit tunc rem
ꝓhendī dum ei nil latet videntem summendū etz et forte
id é, dum obum in pfectione cognoscibilitis n̄ excedit cognos
centem.

Dissoluo arg⁹ t̄ opinionis

Ad is arg⁹ is dicendū p̄bo libenē defensa Aug⁹ nup explata⁹
ad arg⁹ t̄ adiuncta ꝙ confirmat illiꝰ ꝓp maioris R⁹ soluz ꝑbare
ꝓhensō quasi extensiuam et maalez. secō forsitan et inuentiuaz
quę é de sceptu ffinez et rigorosiz ꝓhensionis. quę nō stat cū
adequat cognitis cum cognoscibilitate obi. vt in ꝓt etz. soluto

Dubz

é ibi ad arg⁹ et expositus ꝙ p̄cedenti

Solum restat explare impugnatō ꝙ soluē
cui dicendū d. i. vnoem hypostaticam et insꝓhensibilem a
creat ꝓpt' raem ibi dataz. nec obstat Deum dici insꝓhensibilē
tamꝯ qd singlē sue infinite celsitud. sed insꝓhensibilitatē Dei
a creat. longe alia é ab insꝓhensibilitate vnionis hypostatice
illa n. é vt rei simplicr infinitę, et quę a sola infinita cognite
Dei uno equat. hęc vero. vt rei simplicr finitę, quę a sum
ma inter creata a nulla creatura pōt equari. sed pōt a cog
nie diuina n̄ ꝙ vt infinita sed pōt equalente limitatę ꝓfectē
vnionis hypostatice. Dicit pōt intellig creatus et uatus
auxiliuz extrinsecuz equalens pfectē illig vnionis poc eam
ꝓhendere ꝙ auxiliuz extrinsecuz illigo duę centiaz speciales
currentem ad notā vnionis hypostatice n̄ supplendo alig
lumen creatuz alias opatur, ꝙ nulluz é equans pfectē vnoni
sed sic se speciale opando cum intellu creato ad eaz visiō
vnionis quem adm centia diuª de facto ꝙ moduz speei im
pręs scurrit ad visiō Dei n̄ supplendo speeꝯ creataz sed opan
do in genere obi motiui, quasi noe suo, quo modo iam
principiuz cognoscituuz speciale vnionis hypostatice set taz ꝙ
pfectuz ꝙ é ipsa vnio. sig dz tale principiuz speciale quo ales
cet ea intra creato et illo auxilio extrinseco dui. Dicit
pōt Xus vt hoc ꝓhendere suaz vnoēz, ꝙ tunc prin
cipiuz cognoscens vnoēz é taz effectuz ꝙ é ipsa vnio
vnio. n. cogneta ptinet etz ad obtinendus ipsuz met prin
cipiuz cognoscituuz saltiz vt obio intrinseca cognoscentis
Dicēs ꝙ etz Xus vt hoc potuit ꝓhendere mediante
Verbi cuz hęc pars ptineat ad complemū humani principii
cognoscitiui. Sed ꝙ nubit ad infinitatez suam nō
pōt adequari p cognitem finitaz creatā pōt, a, vnio hy
postatica is infinita.

Ad 2de arg⁹ Riebe Monez ꝙ cs. cum
Machin sct. 6. ꝙ sed hz uet vt aliqua cognitio ꝓcedat in
duiduo detrata ꝙ nō ꝙ op⁹ in obo suo oriri detrat sed het
eam detratē ex cor detrato ad obuz in detratuz vti inte

Angelicꝯ

et hum eam het ex or̃ ad illigibile vt sic et amor ho
nesti vt sic. s. etz turpis vt sic detrata spe gaudet gn inebo
rue nt detratio et in presenti scia beata X̃ D.ni intuet oia
s in etro, quę claudit eternitas cuz tn ipsa detrata sit spes et
in dubius. ad 33 fatet in creatis vis3 oiuz in entia
creata sphen3 et. n̄ g pcise oiuz in antia sed g ia clarit
quę ad3 quet cognoscibilitez obi. ras t. g nungz naa inferior
pot penetrare oia etz nalia. quę is in naa superiori g sin
et, quor, dag sent cui3 meminit Suar. de Angel lib. 2 cz
n̄ io angelus inferiores videre in superiore oia ci3 dicat ac cer
tialia. et quę in ipso is forsn et emin̄er de illis aut S.tho.
n̄ poe angelus sup.rores illuminare e inferiores sed solum
de reb3 ad3 captus ipri3 Vere angelo inferior n̄ sphenderet
superiorem etz in nalib3 libera n̄ptinent ad sphen3 nag vt
sic. g accidentia realit3 eteniz n̄ videret ea ps fut et cla
rite quanta et qualis n̄ces3 e ad effectas ad3 quat3 cognoit
cum obi cognoscibilitate ram exposita, quo pet ad 33 arg cuz
Ad 1.m3 nego 1.reg3. nam cc oia vissa in entia hu
pot dari maior et maior claritas vt supra. 33 in cc ol
n̄ implans in virtute productiua n̄ pot dari maior et
major effectio. nam hoc ipso, g ut virtus p ductiua ouium
p ducibiliuz ab alio g locum intrinsecum e obpoa Dei. nam
creata virtus non pot p ducere. visio. a. creata se pot videre
vt 3 sequenti

Ad 4.m3

g affirmant graues Theologi. sed asseuere vt otra Debat
Arnold3 ille videns in X̃ cum luthiquete quę is proprias
nas humas et huius id fuisse neces3 oino vt ad X̃ assu
merr a Vbo. Ego ad rem.

Et ne absolute videre repug
net ac deneget animę Xpi oia videre
in entia hu.ę

Hugo de S. Vict, et alii dist. pcd. se. t memorati are
tenes aas X̃ D. pprias increatas Dei illigere n̄mur

si m̄o affirment et oia in entia Dei otueri hor.as
uiedta e abi Bonau. 2o in 3. dist. 14. ar 2. q. 2. et 3
Scot. q. 2. 3. sed ista opinans eas dz X̃ aas viar videre
habitu in Verbo. actu tm finitas ypur assert3 ut alior
examinat Ryagus. hic disp 87. 3 1. Alii cum Mag.
s et fere oib3 g illig sent relatis affirmare n̄ formidant
via de facto videre in entia hui3 g ex nullo cap. implic3
heat, et aliunde vt ponderat Mag ens3 scripti3 spes
sapientię datę e X̃o sine mensura et thesauri oes sięq Dei re
conditi is in ipso. g si dicas ex coi Theologor elogio gtemurs
beatus ea solus cognoscere quę ptinent ad sui status. ad X̃i
a. redemptoris. s. etz primogeniti creaturar status n̄ pti
nere oia scire. sed ea solus quę claudit eternitas n̄ quę
sponsa Dei rem̄ pot. n̄ ideo tribui ag X̃o vis3 oiuz in ean
tia hui. g id ptineat spes ad statum redemptoris sed g
id maxe decet dignitatem nat assumpte a Verbo. cui oi
dignitas possibilis maxe si ad eam heat pag obedientialez
s rentanea e et secunda de facto

Ppt hęc Per Moncz is cg. cum
multis reoribz et si vt cumq existimet pce salvari Deum
s vi sphensum ab aa Xpi, quamuis videret oia in entia
hui. ad huc tm credit repugnare cum achaz. in 4. q. 12. ar
3 ad 33 dubiuz. vt aa Xpi videat oia in entia huius ex
eo g repugnet vis3 beatam se ipsa reflexe videre. et oes
infinitas alias cognies et volies reflexas. quę ordine naturę
s pponunt ipsa vis3 vt obiz immediatuz. s. mediatum
g cum vnt effus oe possibiles et pa visio. et illę reflexę cog
nies et volies. sciant in entia Dei. pul dubio repug
nabit aaz X̃i videre oia in entia hui. ans pbat. oe obiz
creatuz pponr ad sui cognies. vt primuz g secundu
g ultimuz simul cum poa. ex illo fug ab obo et poa
parte not. sed impossibile alig ps pponi ad repugnet
et primuz g ultimuz cui3 g repugnat vis3 beatę videre
se ipsa et oes illas cognies et volies reflexas oino poste

rrores

ad ipsaz vis3 z nõ repugnet ing.t Monez, cetera ôia
alia videri a Xõ in entia dii. 2firmat. 1. oe obuz 2uis
secundariuz & primuz 2 ductiuz notitiz sue nõ minus
gz obum primariuz. cum utriq; 2 qua sit rao. 2 impossibi
le l' vis3 beatam se ipsam her 2 obo etz 2rio. 2firmat
2. prior & possibilitas visionis beatz Xi, gz possibilitas cog
nois et volois reflexaz ipsiz met vi Dei infinitz reffle
xionem cognoscibilis, at2 repugnat. vis3 aliqz ferri do
buz cuiz poribilitas posterior & poribilite sui 2 et repugnat
vis3 beatam Xpi videre in entia dii oes eas cognies et
volies in infinituz reflexas et sic videre oia in entia
dii.

Ego. a. cenco nõ repugnare inde. quoniz de facto
aas Xi D. videat oia. videat se ipsaz. videat et oes cogni
es et volies sui in infinituz reflexas vt docet Vazz. 1tu. D.
15. n. 2. Sal. ibi tt. D. 23. 14. Gedig hurtan, to 2. debet
l. 4. 99. ar 6. 2 2. Gran. tp. 9 1 D. d. 1. sb. n 47. herice
tt, 4. d. 15. c 4. n 27. Ricar. in 4. dst. 49. ar 3. 23. Bonau
d. 14. ar. 2. 23. 2 ad hoc rendz et Pluar. 2 babelle reputat
l. 2. de attribut. c. 18, n 2. quod ita ostendo nõ videre se
pugnet vis3 beatam Xi D. videre se ad 2 deinde obi et oes cas
2 ductiuam media spẽe notitiz sui. nam ad summuz id 2 pot tene
re solum in obo 2 primario et unice cognito, sic2 vero etz in obo
secundario; et cum aliis in 2 fusso 2. distincte cognito, etenz
cognio, qua intellz 2 in coi cognoscit ac definit cognicem se
ipsam parit cognoscit cum aliis cum in ipsa sit se nõ cãa sui
media spẽe ex influxu ut partu põs, preterea nõ repugnat exeo
2 obum debeat pruponi ad cogniem sui. nam id pariter ad
summuz tenere pot. duz obuz 2 1 uz et unicuz visio. a. be
ata Xi nõ se cognoscit unice. l. vt obuz 1 uz. 2 entia dei
insup nõ valet opponere rem nõ põe extra rãe ase phice 2 ducã
2 nec cognosci. 2 alia 2 rao 2 duct. alia visionis vt pet eus Der
a posteriori in dii vbi apud oes in 2 fuso 2 vis3 unice ataz
se ipsaz videre. se. a. nõ eoe 2 ducere, 2 2 maxi distinctio ex
genere suo neces 2 ad 2 duci. gz ad videri. unde 2 ducentez et

2 dubz

unt videntem et visum et huiz a priori ea 2 rao 2 vis
o obum 2 intellis tenda ad obuz. quz sine alla realis
tude et vero ordine realis transit ad suuz obum saluari
pot. nõ sic in p, duct. quz 2 ver, et realis reflua 2 pm3
emanatis unig ab alio.

Urges 2 saltim op9 2 virtuali distinct inter vis3 obi et ipsuz
obum etz secundariuz. ex quo fieret in visione beata Xi vi
dente se ipsam (idem de increata Dei vis) dari infini
tas actu formalitates se reflexe videntes. vt admittit Gran. n. 2
ex quo rursq; vt 2 dam recte molestis arguunt inferunt plu
ra quz silea absurda. quz me iudice nulla sit. et 2 ataz instan
tiam hent in multitudine infinita possibili cognitionz et voliqum
reflexarum eiusdem inter visionis beatz, quas cois sent 2 bat et
ipsi nõ impugnant recte. ita 2 nõ 2 inde negetur in visione beata
animz Xi 2 plures et plures simetro formalites videntes et vi
sas simul. integraliter iam nõ repugn. visionis suz in entia
quina vt habet amplq; ex solut 2 argumor, ex 2 duerro mi
tantuz, reliquz 2 videre 2 de facto aa Xi oia videat
in Verbo in quo nõ firmuz video 2 patrag 2. placeat s
Mag. dicto videre oia 2 pte fundam 2 illiq; si manis nõ vide
re oia. vt fert cois sent hanc reddera im 2 ad Dei pui 2
spectet vt magis elucrat increatz, seu infinitudo. nec ex 2
obi vllam sciam creataz illi parem et. 2 si opponas s 2
scripta 2uz 2ag. ab 2 mensura 2 in aa Xi et oes the
saueros scit dius respondebit id nõ indicare oi scia simplicer
in aa Xi nõ solus oiscia 2 3 2 2. sh de his vers Tho. dicit quz
si in eternitate Dei nõ 2 quz in nova dii
tam nra interã 2 luere fundam Monez negata 2 gratu
mit in anti. ad illiq; 2 bat 2 Rõ maiorez solus tenere in obo 2 rio
directe cognito ad suum, seu 2 in obo 2rio. et in alio cognito
visio. a. beata 2 Xi nõ 2 videt directe et primario, seu 2rio
et indirecte in entia dii. Rao huiz 2 2 cuz obuz 2 ruz 2 me
foris duans intellz in cogniez secundarii seu 2 genet ad illud
efficienter mouere ac detrare 2 oaz ad 2 artuz notitiz obi, nõ 2 ad o
bum 2 rum. 2 nec alteri 2 cognoscer. 2uz 2 tm vis3 beataz ac
Xpi 2 ponni in nec obi ad illas vis et volies reflexas infini
tas. de 2 2 in arg. sed nõ 2 preterea negandus 2. eas videre in entia
dii. quema m3 in coi sent Thomam scia visionis Dei 2 caa
creaturaz, et tm eas deiz videt. imo in eadez coi sent (hanc 2bo) scia
visionis V D. 2 primuz vt quo 2 duct eisdez verbi regime

prig scientens exp Patris videt tri ipsuz Verbuz ab eodem
Spe procedens p illaz sp nil minz. si scia beatas Xi sit obiuz earui
sionuz. et simul earuisio. ad 2as firmas que ex dictis. Ad
3as nego miez. 3 n. possibilitas vis beatz animz Xi sit prior
possibilitate illaz cogniouz et voliouz naalit et inei rei. sed
n sequitur in ei obi, et tri cogniois. 3 vt sic si simul: ea a que
n si simul in ei rei et poe sul in ei obi. hec tria explanant
exempla Dg cognio. qua per etiaz p ducit verbuz ori3 n i sul
cum Verbo. cum spu S. cum creaturis possibilibz vt stat
apud ois. tu i simul cum eisdem in ei obi, et in rac tranis. nam
3 prig i re post extendi ad cognoscendum 3 i posteri, ex emi-
transcendendi adea que sit re posteriora. Unde. scia vis Dei
eoz que n in Deo sed in seipsis vident, 3 ipsoz videri in
uno decreto dui cum quo heant infallibiliez ontaz vt saltz
sit hec in veriori sente. 33 erant illi oppiz agim3. 3 prius
sternit obo viso, it tu sorte sient simultaniez in rac obi. Postre
mo scia simplicis illig Dei i prior possibilitate creaturarz
vt nup, 2 possibilitas creaturarz pendet ea possibilitate decreti
diuini applantis oppoaz ad creatas creaturarz possibiliez sine qua
effecta creaturarz possibilitas neq stat, nec intligi, et tu si simulta-
rac obi. 3 virtute in presenti cum prioritate et posteriorite in ei rei rone
post quaz cohgrere simultas obuia intentis

Sed Vta Dza ad Xpi D.
videat in Verbo omnia que Dg videt
Scientia Visionis.

S Tho. hic, 33 ar 2. corp. aaz Xi docet videre in Vbo esse
exista in sternum sis 3 cum tpus. et hoiz cogitat9, quoz i
tudex. et oia, et scire oia que quocumq modo sunt. erunt, fuerunt
erunt. et que claudit ipsa sternitas. 3 ea sine mazp timet a
ei9 statuz et dignitas cui vt oiuz uniei subsit oia. imo amet
et scire oia que sine ent in poa oiuz creaturarz quas in Vbo
sapiendit. Hinc ar 4. dependit clarig esteris beatis eius
tiaz stueri. 3 sapiendo et pre aliis ac pleniq totiq darit
fonti adhesit 3 unoez ad Vbuz n tu vita clare vt summe gaudz
ad goaz Dei absolutaz in quo sperat erraut Cajet, ar 4.
S Tho. ibi ad 3 sentiendi Med cum aliis Cajet. sburgan,
et merito 3 intuz asseruerit ibi intuz effectiorez in naalibz
quali cum 3 illustratuz meliorez eliceret visionem.

quod tenuit Dur. et arrisit Mol 19. 3 12 ar 6. Dz et
abunde a Scoribz repellit ibi.

Ergo aa Xi dni videt in Verbo que Dg scia vis, cum n. mensura huiz sciz vt art S Tho. 19. 3 14. sit eternitas. vt simplicis illig3 ois Dei et ipsa aa Xi videat oia sis 3 cum 3 tpus exti
tura. vt datum firmabit sit sciam beatz Xpi scire oia
que Dg nouit scia visionis, vt docet S Thom. supra, et docent
3 20 ar 4 corp. et in 3. dist. 14. 3 1. ar 1 quem sequunt oes
S Thom3 Cajet9 hic 3. 11. ar 1. ad 2as et 19. 3 12, ar 10. Canrepl9
in 3. dist. 14. 3 2. Ferrar. 2 3 gent. c 59. Sot9 in 4. dist 49
3 3. ar 3. Paulo ante 3 3 scilem Med. hic ar 1. et 3. Cab. ar 1
hyp. 1. n 13. et sequentiz, Alb. disp 54 et 55. Suar. D 26. 14. Varz
51. c 2 et 52. c 2. Ubi de fide certuz tenent. Mol. 19. 3 12. ar
2. tota disp 5. maxe memb. 3. et 6. Val. hic 3 10. punct 2. sect 2
Vag. disp 84. Nazariz ar 2. Sal. 12. 3 3. tt. 2. disp 7. s 3.
Conca l. 2 met. c 2 3 2. s 4. § alii. Numb. 23. Phicon cap 2
3 6. ar 1. et ois comiter per Ricard. in 3. dist. 14. ar 2. 3 3,
asserentez aaz Xi D. n videre oia, que succedunt sunt in eternitate
vt tota cogitat9 beator. Qui. ex illo ad Colos 2. in quo sunt
oes Thesauri sapientiz et sciz Dei abditi. i Joan. 14. Venturus
est et venit. ex 99 et aliis innumeris colligi videt aaz Xi
scire oia, que aliqua teoris diffra aliz erunt. Do ex eoi sensu
Patruz apud Vag. et Varz c 2 asserentez aaz Xi D. n nil
futuz ignorare, 3 saltz illig3 i de his que eternitas claudit. 3 nec
id n repugnat, decet alunde aaz Xi insuz stinet ad statuz illig
3 i caput ecclesiz. et modo aliquo etz totiz universi adti ipsi hoiz
cui9 i iudex

Opponat 3 primaz i. Aa Xi n videt oia libera decreta Deiqua
ipse Dg videt sua scia vis 15 3 n tot videt quot scia visionis, 3 aa
Dg n soluz decreuit libere ab eterno 3 ducere que 3 tpus futura
sit in eternitate. Sed decreuit pariter negatiz exis rez merenz
sibiliuz. nam libere voluit n 3 ducere ad esse, que cum n
sis unqz producenda. cum nega exis earuz rerum Deo fuerit
volunt et volita vt supponio. at 3 aa Xi D. n cognoscit clare
et distincte ea infinita decreta libera ac infinita possibilia nunqz
extitura. 3 n videt oia. que Dg nouit scia visionis. facta inge
nue beatz Xi sciaz n videre oia que Dg scia visionis sumpto
obo huiz sciz uno i sua latitudine vt sit 3 patet sc̃ia libera decreta
Dei vt sic ea de qq arg3 et quoz cognio n stinet ad statuz
Xi D.

cteris videre oia quę fiturā sī exist. ꝫ quōlibet in genit Dei vt docet ℣ Tho. et in eis visis vtrāq; scīaz visionis Dei et beatam āg Xi ꝫ qualem eē

Opponat ℣ aaz Xi ignorare dez vltiō. mar 13. De die .a. illo. l. hora nemo scit. nec angeli in cēlo, nec filiꝰ nisi Pater mīn ℣ ꝫs extra rez ꝫ daz scholastici. Theologiꝫ pfessores in huiꝰ loci explanat more expositiuo se gerant. Vide explatiō D Aug. Basil. et aliōꝝ apud Maldon. fol. 511. et tumores eoꝝ aliis relictis in Theol. ꝫ eaqs structuaz et mysticaz ea ℣ Xi Sne cire diem iudicii. ad effum manifestandi aliis, et sonat ꝫ textui. nam discipuli rogarunt, sic nobis ꝫ hęc erunt vel Xus de die .a. illo &c. N quasi nesciens hem, sī quari no lens indicare vtile. Nec obstat eodez verboꝝ tenore quo dicit Xus nescire dii et Angelos. Angelos .a. oino nescire. nam more loquendi scripturę vt recte vidit Maldon. inc, ℣ luc. cñ 40. verba scripti in eodem textu posita nō semp eodez mō accipienda sī. sed accommodata ad subaz mataz. vt obstat omnibus ex his ex illo Ioan. 20. Ascendo ad Pm meuz et Pm vrum. Vbi licet Dns vt Pater referat ad Xum ꝫ filiuz naleꝰ et alit ad discipulos filios adoptiuos. ꝫ in presenti retenta eadez verboꝝ fra verba illa distribuit accomoda exponendo sī. et relata ad Angelos signifcant oino dez ignoraꝝ ad Xum ꝫ nō soluz essuz ꝫ potendi aliis

Opponat ꝫ ꝫs cum Scot, inq dist. 14. qz ꝫ sed si ista et Bonau. ibi ar 1. qz 2 dubitis duabꝰ pędentib, ād an Xi attestan tib, nō videre oia exist in eternit actu, sed soluz habitu, quatenꝰ ꝫ suo arbitratu in Verbo vt speculo volunt creaturaꝝ videt ea illis pluries aut pluries duz vult. nunq tn ōes quoꝝ sent ea ꝫ fessoresiciut 13. q 14. Opponat inqb 3. sic ad videndum ōia eorum in eternit actu. vt arguit Scot, nec ē infinita attentio. l. vt Bonau. infinitum lumen qlz ex vulgari calculat. ad videndum 1. vg. regr attentio et lumen vt 4. et sic gradiendo ad plura videnda maior attentio et maius lumen. ꝫ ad videndum actu oia quę sī in eternit infinita attentio infinita et lumen infinitum necessaria. Rr attentio et lumen finitum sufficere ad videndum infinita in Vbo. nec valet in multis deficiens calculus illa. Sens in presenti intaz manifestam nam ex hoc licet sic arguere ad videndum duo effecta vt 4 opꝰ cognite effecta vt 1. et sic gradatim eodem arguendi tenore. ꝫ ad videndum Deus infinita effectus opꝰ cognite infinite effecta nō valet arg ℣. sic in presenti, et reꝰ est

ad ꝫ nō crescit arithmetice ex effectibꝰ ad ꝫ effectio cognitio attenti et lumini regressi ad videndum sed solum crescit geometrice qua proportione seruata unꝰ lumen attentionez et duum virum stare potest duo ex se infinitum entia. l. numero et lumen et attentio finita esse entia et numero

Opponat, 4. Si ad aa Xi D. videret oia quę Dns videt scia visionis hanc apprehenderet. Nego sequelam, 1o quia ad ꝫ nō cognoscit totum duo illig scilicet vt 1 arg dixi ℣ 2o ꝫ nec cognita data illig vt identificata cum ipsa, cum nō videat distincte oia possibilia. ℣. ꝫ nec ea clarius quam potest videri. recognosce ℣ 4 et ℣. sect, pced. tm sint ꝫ soluz ꝫ actu videri infinita cathegorematice, ꝫ dam admittunt, negant alii ℣uerr. de noc. de Angue si summatim ta collectio visionum vt sic actu est ꝫ obi cathegorematice ē infinita ꝫ vt sic nullo tempore finitę si summatim per ℣ exercicium existit ē infinita soluz in posse et syncathegorematice ꝫ vt sic in genit ex his quę videt ad Xpi nunq tot erunt, qn plures deficiant extituri effus, et aliō nō potent verificari ias de existitis, ꝫ ℣ terminata et quę nunc in duduꝝ finient nunq

Prooemium

Dicu enj mihi (Joannes ornatissimi) fuerat j voto de voto vobis exacteq explanare nec jmerito tamq qj jter excellentes omnis virtutes moralis religionis inducq statq excellentia extat tuti enj eorum aquo Deus existimat vt a Psalmista Regio digna j solennis jmortalisque beneficijs sibi a Deo misericordiarum elargitis recompensas arbitretur. Id enj dicit psalmo 115. qd retribuq Domino quomodo dabo ei pro omnibus que retribuit mihi? Subditque: vota mea Dno reddq omni populo eius. Sed anteq j missit. Dei invocatione vt tali dignitate fruitur qj peat: talis salutaris accipig, et nomj Domini jnvocabo. Vtrq et nos tuto Regie explanabimus, q de voto tractatu agreedimus pro Deo ipsj viremq et reddamq, nedum j precomissa sed j precognitis omnis suis beneficijs tacitq nominis invocato ipsj verbiremq. vtinq id eius largitor et pionum eiusque almq Mariae Turelarisq nq dq et pionum eiusque Gabrielis archangelj Raphaelis Thq et Augustinj omniumque Coelicolarum adjutor valeat.

Dr Guzman año 1733.

QVÆSTIO I.a de nãra voti.

Postqm in 1.a 2.æ coit tractatu de religione sacrificijs alijsq obsequijs diuinis ea grauitatis ad 188.a ipsi debere cognitionis: et de votorum emergentia nã vota quasi religionis quedã sit pars et quidem ea de qua dubium quomodo dici ipsis possit quod votum facere quis debeat, et exigi facere a subditis dubitari: quomodo dilectionis et odij actus mentis dici possint et voto, quidni inquiri queat quomodo ipsis dari dicantur, et remissionis peccatorum per dna vota acquiri, dubitari possit, ac dnm et eorum dilectionis et reliquarum 2.æ. art. 17. questionum vota

Art.s 1.us inquo exista nã voti.

Cu ad nãq ea cuq tractatu pertinere videatur, quippe q ipsius proprie actus sit: nemq id dubitauerit eos ipsa ordinare et potea exercere, quippe ipsa actui sine ipsis, sive voluntas eos imperet. vt ipsi cu illam exerceat.

Sequitur ê exordium

qd aut quo primo pertinere ea actu principalis et proprie eorum alia vero secundario, sit quidã qe ipsa bonitatis sive ipsum ens ê existentiae qe ê exercere iudicatio quis duo regere me ostendi possint votum cognoscitur et sive ac bonitatis ac obligationis et vt ipsius media ad quod tale sit: qd potius vota existentia ad quod et ad quod beatum mouere ipsum vt ipsum media omnibus ad quod actus alijsq et omnibus alijs qd vt vota omnibus quod ipsis qui ipsum ipsi qd ipsius ipsi qd ipsius ipsi qd ipsius ipsi qd ipsius